

יציאות השבת פרק ראשון שבעת

בר זתא

א ב נספּה

זמנים, הלוות שבת פ"ד

מניד משנה

ילך להנבס פטוט וככלז מוסכמים נמיין קלטן שמיין נקלה רכ"י נחים מומל
גמור נטפלן זו מה' ה' שפהיר ווועה' בסן. ווועין הויב קאָוּתַהּ מִרְכָּב' נסס יט' מי'
סחכ' טמגאָות פיע' נסס זטט קהיל' טפלו' געל' לוי' קוווק נטען מאָה' ר' חייכ' וווען
בן דעם רכינו ווינטער לאָלען:

בג עובי כוכבליים של וכו' . נפ' כוונך (דף 5"מ) קל וחומר למחריות עותם מחייבת

בנוסף פוזום סדרה מוקטן מהוינט מספק:

הה אויר כרמלית ומוקטן מהוינט מספק. (פס' 27) וזה ופסמתה עד נבדך דעד טרכא הול דרכו בכמיהת טפי מי' הל' קומת כרמלית. ומי' כרמלית בכבר הארכוי מתעלן מעון רצ'י', לא' שכחה דבאה מטמאן כרמל ויכס פסבדו מטמאן המלומת דרכ' לא' במלומות חז'ו כרמלה מטמאן דהון לא' בעל וחין לא' גלומות נדריס. ופירושו גלומי חי' ר' חי'ל כרמליתים כרמליך מל' לא' נח לא' נח לא' יכש מני' עינוי' וכסל' הילא לא' כר'ס' ואל' כר'ס': לא' פיבך' מלע פאי' קומס וכו'. מטלוקה למורוס' כסואוק' (פס' ק') וופק כיכ' מפเด' לרנן נאר כיכ' הונג דסנרי' כרמלית מספק מיה' שאמתקין וויל' מלהע סמי' היכל הק' וויל' פְּסָקָן בבלוקות מסוס דכו' לא' מחי' גאנדי רע' הונג

ס' כוכיו ה' כל מה פcin הקטודיס נ' ו' ומ' דל' כוכיו ג' י' ר' מ' נ'

לחם משנה

א) כו�יוו לא כל מה בכוון בטמודות נו' וולג' דל' כו�יוו ג'כ' ז'ו' ר'ג' מ'ג'
ב) סיס' לאס לפוכיר מה בכוון בטמודיס כוון דינומס לפוכיר מהטמבל':
ג) יי'ו'

ו' אצטבא פcin העמודים בטומדים ברש"ג כי סיה ככלהמת. מכח ס"ג וודא בכרכיניק נל' נצרכנו בכל נכלמות מלהן כלספוגוית וכו' לטעמי כלספוגוית

הגהות פיזיקיות

אל ואל דמי אמר אין מיטלען בה אלא בד"א דוחיצות להבריה מוט
ע"כ : [ג] טאן ואמר אצטחא אלא לךן זווית ע"כ : [ג] חורק
טשי בה ריבס ברה דמי ע"ש ע"כ :

פינרכ' עז

אויר דפ"ז עד מוקס פטול. כל ספק קמיה דבצט (דז' ו') : אבל כל הגוועך וכו'. פ' ק' הוואק: בור זנכרמליטי כי כו' כרכטניש וטפי' גנוו מהא קמיה, עכ' לע' רוג' הקפריס גאנמלהס גינעטונן: צשלאו רוכוטינו חפה' לנוין מא' זיל' נלעטן זס זס לא לעריטן נבדט כי ניכר דנטס היינז טהאנל זטומס זטונו געל' גבעו זטאנל מעתה זיון מעתן מוייז להען סיינטונג סעל' ווועס געל' גלעטלען

הנ"ל מילויים נספחים למסמך הנקרא *תעודת ייחוס*. תעודת ייחוס היא מסמך המוכיח כי המוחלט לא היה מעורב במעשה. תעודת ייחוס מושגת על ידי קידוםם של מוחלטים אחדים או יותר, אשר יוכיחו כי הם לא היו מעורבים במעשה. תעודת ייחוס מושגת על ידי קידוםם של מוחלטים אחדים או יותר, אשר יוכיחו כי הם לא היו מעורבים במעשה.

לחמי מכאן לחי מכאן וכו' ונושא וגונתן במסען
וכולחו אמרו ראי נגמץ ליקמן ³⁸² המכין אית להו דאי
מחיצות מיהיא בעניין מDAOורייתא, ור' ר' ז' ול' א' גרייס לדוק משתחם מהקיב אלא משתחם אסוד
וון בדב' ש' לדורך מג' אסורה ^{*}, ופי' לב' ש'
או' ג' דאיינה מחיצה גמורה DAOורייתא לטלטל
בה עד דאייכא ד' לדורך מיהיא הויא מחיצה
מודרבנן ואסוד לדורך מגונה לר' והו'ה לתוכה,
ולב' האינה מחיצה גמורה לטלטל ומDAOורייתא
עד דאייכא ג' וכבדתנאי ליקמן בסמוך ³⁸² חצורות
של רבים וمبرאות שאינן מפולשין בין עירבו
בן לא עירבו והוועז להוועז חייב, והענין נ过分
אלא שאין לשון הגמא מתיחס בו כ'.

[יב, א] אי אמרת בשלמא לחמים וקורה קאמר מהיצות גמורות, והדר בעי לבי"ה דמאי בדופן רבעית לחי או קורה דכינוי דמשום היכר בחד סוג א' כ' שמעת מינה בג', מהחיות מדאוריתא דכינוי דלא שרוי לחי או קורה אלא בדופן וביעית לבך אלמן הא' מדאוריתא, דאי לא אפילו בגין לה עירק רדם איתאת דכיב'ה עבר אפילו עכשו ביהיכר לחוי או קורה ליטני ליה בפי'ה, ומהדר להיא בדאוריתא ולהזכיר את הזורק אפילו בשתים נמי אבל לטלטל אסרוهو רבנן עד דaicא ג' ג' גמורות ולא התיר לחוי או קורה להיכר אלא ברוביעית לכיד³⁸⁰, יהולחוין גרסא מסתברא דדוחה בעילמא הוא דקה דחו ליה למימר דאי משומ הא לא איריא אלא מיהו קושטא דמלחה היכן דאסיקנא לב'ה שלש מהיצות דאוריתא דיליכא מאן דאמר ב' מהיצות מדאוריתא אלא ר' יהודה בלבד אמר³⁸¹ מי שיש לו ב' בתים בכ' ציד' ר'ה עושא

ריש מסכתין דה לעונן כי דאסרו חכמים וכור והיא תקנת הלט"מ, ועי' בשפ"א לפניו). 381 לעיל ז. ב. 382 יב. ב. 382 * ושיטות הומכ"ם וליה ויה"מ מה"ת אלא בר"מ מחייב ועי' במ"מ שבת פ"י ה"ט שוב הומכ"ם עפ"י גירושת הרה"ת. ועי' בר"ח הלן ז. ב. וכ"ה שיטת רבינו פרחייה בשבת ז. א. עזע' בדיל' ריש ס"י שם. 383 עזע' חות' הרא"ש ובריטב"א ור' ור' (וותוס' פלוני בתקאת). 384 ור' ור' בר"ץ וותוס' הרא"ש שוקשו על פ"י זה. ובתוס' הרא"ש הוסיף דר"א מחרם תפ"י מב"ש וביע לחימות וקורות, ובמאיר כי דר"א מקל מלוי וקורות לשוי ר' אלעא, ותקני עפ"י הנדרף, וכן להלן). 385 וכ"ה במאיר וברבע"ב לפניו ועי' בתורת' ובחורי' המאייר השפ"ר ל"ז אמרנו גו"א בכל מחלוקת [וראה בדרכ"ס ז' ו' זהה]. 379 ועי' בתורה"פ ובטריטב"א. 380 ועי'

בצורת הפתחת. נקבעו בתוספותoth ³⁷²* שהדרבר מסופק על איזה שאלות עם על רואיה לקלבל דלת, או על צרכיה היכר ציר וכיוון שלא ייעין מאי אולין בתריריו לחומרה וצרוכה שתאה בריאה לקלבל דלת וצריכה היכר ציר, אבל ורבינו אלקסי זיל נוראה שפ' אוחיכר ציר דסמן לה ועכ' השםיט לההיא והביא אורהה של רב חסדא אמר צרכיה שתאה בריאה לקלבל דלת ³⁷³, ומסחרבו דרבנן לעז ובין על זו קנה מכאן וקנה מכאן וקנה על גביהם הא משמע שאינה יכולה לקבל שום דלת, ובירושלמי מצאתי שהוא מחלוקת שנייה בין ר' שמעון בן לקיש ובין ר' יוחנן גדורשין התם ³⁷⁴ צורת פתח שאמורו קנה מכאן וקנה מכאן וגמי על גביהם ר' ינא ב'r ישמעאל בשם ר' שמעון בן לקיש ברוכן ציר ולא יה מהסoper אל דלת וכו' אמרה ר' ינימא גומי ר' הכלאים אבל לענין שבת לא תהא פאה בגובהה מן הקרקע, והוא בא גלאים היא שבט.

זעירא אל' ומה בידך ר' אילא בשם ר' יוחנן
צורת הפתח שאמרו קונה מכאן וקונה מכאן ונגמי³⁶⁸
על גביהם ע"כ, וכינוי דפלוגתא ר' יוחנן וריש
לקיים היא, הא קימא לנו כר' יוחנן, והראב"ד
תחנינה לא אמר אלא ברכבת מעשר והא בההוא
במאי עסקין אילמא בעשר בהא ליכא ר'
לייה בחנניין דמצחיק דלהת, וכי תימא דאפיילו

ובפלוגתא דרב נחמן ורב ששת שציריך ליגע או אין ציריך ליגע, איכא מאן דפסק³⁷⁶ כרב ששת דאמר ציריך ליגע דרב ששת ורב נחמן הילכה כרב ששת, והוא דבעא מיניה רב ששת מורה בר שמואל ואחדור להה איזחו מכיפה לא תלי בא אלא לענין חוקקון אמר להה אבל הרוב אלפסי ז"ל פסק כרב נחמן מותגיא דכיפה דלעין גניעה הא מיתוי לה, וכן פרשוי ז"ל³⁷⁷ והראבאי' ז"ל, ויש ספרים דגרוטם בהדייא אמר להה אי משכחת להו לא חימא להו, ואף בפירושי רשי' ז"ל איתיא, והיא מכרעתה בפי' דבריהם ז"ל וכן בלב-הארון.

להושן לדבריהם, וכיה' במאיריו. 376 כ"מ בביבה"^ט
 (ועי' במלחמות שם שחלק גליוי), ובוירטב"א בשם "ם".
 ד"ה חידתב. 377 ובואה"ש כ"ה ברוטוב"א וברוא"ש
 וא"ז, וכעכבה"ש שם. ובוכמ"ס שבת פט"ז י"ז, וכה"ג'
 שם כ"ב שם מהר"ם אפי' ש' בינוי יותר מ"ש, וכ"מ
 אויא. 378 ל"ג נלינו לתוא, ועי' חות' הרופ' וברוטוב"א
 רוז' ובמאיריו בשם תומ'.
 שבת פט"ז ד"ט ועי' שהג'י, וכיה' בשוע' שבכ'
 ס"א. 379 ה"ז ג' ברוטוב"א וברוא"ז
 וכיה' ברוא"ש ובאויז' וברוי', וכעכבה"ק ש"ב ב' דראוי

זמינים. הלוות שבת פין

ש של רחבה : **ז אין "המבר"**
הרו בתים וחצרות פתוחות
אומות ולמעלה ויהיה ארכו
שארכו כרחובו הרוי דוא
גוי להיות איזיינו בזבז בני :

נְכָבוֹד שָׁלוֹן גְּדוֹלָה בָּ' טַפְחָס וּכְ'. וְלֹא
צָהָב בָּ' סְפָמָכוֹ רְחֵק כִּמֶּה לֹא
לְהַלְלוּחוֹ כְּלָמָס פְּסָמִים חֲיוֹנוֹ נְרִיךְ לְלָס דְּחַיָּה
סְמָסָמוֹס: מְבוֹי סְכָבָצְיוֹן נְקוֹנוֹ וּכְ'. כָּתָב
לְרִמְמָה בָּ' אָז מְהֻיא בְּגַמְלָל (עֲרוֹבִין י"ה) מְסִיק
לְיַעֲשֵׂה דָבָר וְלֹא מְחַמֵּיס כָּוֹרְבָּן הַלְּרָקָן וְהַלְּרָקָן
דְּלַפְּלִילָן בְּבָלְלָה כָּוֹרְבָּן הַלְּרָקָן פְּסָרְבָּן כִּיּוֹן
כְּכָבָצְיוֹן נְקוֹנוֹ וּמְיֻזָּקָס לֹא כְּפָמָהּוֹת לְרָקָן
חַמְבָּצָק לֹא כְּכָבָלָם טְפִילָן לֹא בָג' מִתְּמִימָה
קְסִיד' מְבָג' יְהֹוָה חַמְרָא נְעַלְלָבָט בָּלְבָט כָּבוֹן
נְמָמָס לְכָלְקָל כְּמַמְמָמִיקָן (פס י"ב) וּכְיִכְרְבָּדְלָה
וְעַד' וְעַד' מְטוֹבָן חַלְוקָן בְּזִין פָּהָוָה לְרָקָן
לְכָבָלָם הַמְּהֻמָּה תְּמִרְמִין בְּהַגְּלָגָל כְּמַפְּרִירָה
וְזָכוֹרָה לְרָקָן לְטוֹבָן מְהֻלָּלָה שְׁמָרָה בָּ' צָרָה בָּ'
יְהֹוָה נְקָרָה כְּתָלָמִים וּבָ' קְחָמִיקָן לְמִזְרָק
סְמָחִים כָּוֹד דְּמִיְּהָעָן הַלְּמָלָךְ לְרָקָן גּוֹן
מִתְּיֻגָּה עֲגָ' :

י' מילוטים וממ"כ קרי נכו לדעת ע"ג. וולפרא זכרה
בלב"ג היה מפלגת קוטייה וכל נחמייה לדעת קוס
הכטומנויות בס. ומ"ט כ"ס ומלט"ג הילר פולס נטעית
לומר בזקניטית וככל דמי נטעית לדעת קוס מהלו כן
יריטמי מטעם בכ"י דלוס קיס נטעית לדעת ר' נחמייט
ר' יי' רבכ' מכנדן ?ג' ומכל מוקס דוחק נכו לפרגט
לענות כ"ז, י"ז:

三

וְעַמְקָדָל

לחם משנה

הנחות מימוניות

המחלק מציין בסיס גזין גם וודקה מות דיווינו ז' קדשווקן גונן גאניזון וכן פונטיך ז' צהווען קלויו ז' סטראַטן.

שנה ב' הכהר המבו'). בית שמאו אומ' לחי וקורה, בית הלל אומ' לחי או קורה. ר' אלעזר אומר לחיים. משום ר' ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני ר' עקיבא לא נחלהנו בית שמאו ובית הלל על מבוי שהוא פחת מארבע אמות שהוא לחיב) או קורה. על מה נחלהנו מארבע(?) אמות ועד עשר, שבית שמאו אומ' לחי וקורה ובית הלל אומ' לחי(?) או קורה. אמר ר' עקיבא על זה ועל זה נחלהן.

הר"ם: המחלוקת שיש בין בן תנא קמא לרב עקיבא). והזהר שובר כי המבו
כשיש ברחובו פחות מארבעה טפחים אינו צריך לא לחזק ולא קורה. והשנוי
שובר שהוא צריך. ולא נתבאר בתלמודאי זה מהם סובר אחת הסברות. וההעקרים שאותה
אחד־אחד לזרור, כי המבו הצריך (ולמי) לחזק וקורה על דעת בית הל הוא שיויה ארכו יותר
הדרבו אפי' מעט, וכשהתוא מרובע ר' לארכו ברחובו הוא צריך לחזק יומעד בצדיו יהיה
חדבון ארבעה טפחים. או לחזק מכאן ולחי מכאן, והוא היה מוחר להשתמש בו. וכן
עד שיויה צריכה סוף ארבעה. או שני פסין במשתו ואנו היה מוחר בלבד יספיק לו ומוטר
שיהיה בית ארכו יותר מרוחבו דינゴ כדי קורה בלבד בלבך יספיק לו
סתלטל בחוץ. ועוזן הקשר מבוי הכתנו והומנתו להשתמש בו אחר שעשית העירוב.
אשר יתבאר באמרם (ז) הקשר אוכלי, שעוזנו הכתנים והומנתם לטומאה. וועדי המבאות
איןם מפלשים הם כרמלית, כשהם מבויים פתוחו לשוטות הרבים אשר ביארנו בתחילת שבת.
עם עשה קורה לזה המבו והא עץ בגובה מן הכתול בגובה הנזכר. ועוד יתבאר שיעור
אתה אהזה הקורה ראי לעשות בו העירוב והוא ברמלה לעניין זריקה. ר' ל, כי מי שעורק
לשוטות הרבים עלייו אינו חייב ברת. ואם עשה לו לחזק היה רשות היחיה והוורק לתאצוי
חייב כי העקר אצלנו קורה ממש חיבר. לחזק משום מהיצא. ואין הלהכה כר' אליעזר. וזה
תלמיד הנזכר בכאן הוא ר' מאיר. ועל שני הידיעות ר' ל' דברי ר' עקיבא או ר' מאיר.
בלבד בבית גלן.

הרביעית ללחין וקורה. ולבית הלל שלש מהמצוות הראשונות, והוא שאמר הכהן מבוי וכור, והיו סוברים בಗמרא שהוא אמר כן אפי' על מבוי מפלש, עד שהיו מקשים עלייה כמו שיראה לך שם. והולו בגמרא שבמבי סתום אמרה, ואינו מפלש אלא מרוח רבייעית. ונחלהו בהקשר אותו רוח, שלביתת שמאי צרייך לחוי וקורה, שהסת סוברים שמן התורה אין רשות היחיד אלא בארכע מציאות אפי' לזרוק, אפסי' שמדברי סופרים לא זווק מתכוון לרשות הורבים מתחייב בשלש. ולהיתר טلطול מן התורה גם כן צרייך ארבע, ואילכות טיני הידועה במיחסין, באה להקל לטلطול ולהחמיר לזרוק, והעמידה את

נו בית הבהירה
שכן אין כאן קבלת דلت ולא היכר ציר, אלא שראוי לחתום בה.⁴³⁸ קנה העליון דיו בכרכ' הוואיל ויש עמוד מכאן ומכאן סותמן מעט במבו'י אעפ'יו שחוקה המונחת עליהם זוכה מן הרקה, ומאיינה בריאיה לאקלבל אריהה בנבנין עם הטיטם. ואינה רחבה טפה. שלא הזרכנו כל אלה בקורסה, אלא בקורסה ונגבננת בכתולים,⁴³⁹ ואין שם צורת פפתח, כגון במבו'י שלהם כמין (סריף) [אץ-ץ], וכן נעה שמי רחוב יתר מעשר.⁴⁴⁰

וזו רצף של מעלות נקרא כפה, והעוגול שממנו ולבסוף מטה מהתחל לסתה הוא מהקצר ואין בו רחב ארבעה, והעומדים הישרים שמאן וכמכן קודם שייחל להחטיגל קרויים גלדים. וכל שאן רחבה ארבעה בין עמוד אינו פתח, לא לענין שבת ולא לענין היוב מזויה, אם יש ברוחבה ארבעה ואין רגילה ובוהים עשרה איןוفتح גם כן, שאיןفتح אלא ברוחב ארבעה וגובה עשרה, ולא סוף דבר בשני רגילה בגובהם ג', שהוא כארעא סמכחא אילא אף' בגובהם ג'. אף' שיש בכה פה עובי גדול שלאו ירצו לחוק בו כדי להגביה יושר רגילה עד עשרה ישלהמוו לשורה ועדין כיפה תשאר קיימת, אינו כלום, שאן רואין את הסטום בחוק כד לחשלים. אבל כל שרhabה ארבעה בגובה עשרה דיל, שרגליה בגובהים עשרה, חיות במזוזה, אף' שלמעלה מעשרה היא מהעהגת. וכן לענין שבת פתח הו, ולפי דרך למדת מה שכתבנו שאן הקנה העלויין צריך ליגע לפחותם שבצדדים. שאר הקשר הפחה ברגוליה הוא, והעוגול מפסיק בין תקרה עליונה למזוזות.⁴⁴⁰

התופסות. 436 הרש"ב אמר בהידוש ובעתק שער
 א' אית' ב'. ובל הדריכים מ' בחכמ'א. 437 כאן הלבנה
 א', ועי' קיון אית' ב'. 438 כי בכ' בעהיק'ן מושך
 לשיטר הרארדי' והיא נם שיטתר הרהיר'ן ומושלמה' ובכע'י
 תורייהו. 439 וכי סעפ' טעם זה ברכ'יג' ר' ב' ב' הי'
 הגוע'א לשׂו' שׂס'ב' סעיף י"א שא' טעם זה משום
 הראים ח'ב' ס' ב' ב'. ולפי'ז' חידש זקסל'ן קנה א'
 בותה וא' מוך' לא יוציא פוחתא שמאי. 440 כשי'וט'
 רשי' הרהיר'י והראידי' ובגמרא פשטו' דאס' לוג'ן, ועי'
 ברש'א' ודרב'א' שׂים' דלא' ונשופ'ה מלהנא' וברבי' כינה
 אין' אינ' מפס'ק'.

432 לְקָמֵן יַג ב וּשְׁמִינִית א. כנ

ברבנו יהונתן כאן. ובחכיה'א ביאר קצת באופן

וזיל : ואעפַגְבֵי קורת דמבי עיי שיעור טפה,

הוּא מפנֵי שׁוֹשָׁמָכָה בְּכוֹתָלִים וְאַינָה מִשּׁוּם פָּתָח

משמעותו היכר אבל לא דצורות פתח דהאי משומם מ

ומשם סתימה וודאי סני בכל דהוּא הוּאיל והוּיא ב-

כדי לעמוד בה דלת כל זה ואפילו של י

433 כן פי באשכול ח'ב עמוד 75 שי"א שהוא ר

שחוגרין בו הדלת ומחזיקה. וע' ר"ת וערוך ע' אב

434 גראף והרמב"ם פטיז מהל' שבת הי"ט, ועי' ש

כון אות ג. 435 כיב הרשב"א והריטב"א בשם

איבוריין ערוץ באשנו

四

מתרת בימים 459 ואומרי' בה גוד אחית, אחר שיש שם עשרה, מה שайнן כן בשאר מהמצוות דגוד איסיך אמרינן, גוד איטית לא אמרינן, בו אמרינן גוד אחית, אחר שנעשית לשמה, שניכר לכל שליטם זו נועשת, ושאינה משמשת לדבר אחר, או שתאהה שם מחייבת נוגעת בקרעך. ואלא היהת שם מחייבת נוגעת בקרעך, ולא מחייבת תלותיה שהיא ניכר לכל שבשבילה נועשת. אין שהנאה בר הימנת.

ויש שפרשו⁴⁶⁰ במחיצה זו לגדור בה את השנוגרך החזר לו במלואו, אין מילין בתכשו במחיצת תליה, אלא לעניין מילול בחוץ. וכיצד הו אולם לא מבנה ולא לעניין מילול בחוץ. וכיצד הו א' דין היה הגי אמרו, לשון ים הנכנס לחזר א' ממל'א' הימנו שאף הלשון נפרץ במלואו לים, מקום אסור מפני שהוא גוף נטול רוח וחיות והוא מילול החזר. שכ' מים הנכנסי' בפרצה היוצא מזרמת פחה אין להם דין החזר אלא דין כרמלית עד שימעת הפרצה עד עשר, או שייעשה הרובים⁴⁶¹ שלא נפרצה במלואת, ופרקיה להם צורת פתח. ובפרצת עשר מיהה הואר ויש בה פס ארבעה, או שני משוחין אינו ציריך כלום ומותר למלאת, וכל שכן לטלטל בחזר. הא בפס אחד של משוחין לא, שאין פס אחד של משוחין מהיר בחזר אפי' במים.

וכתבו גודלי המפרשים¹⁶¹ דוקא בשאי בפלשׁון עוקם עשרה ורחב ארבעה, שהוא בטל אצל החזו: כמו שכתבונו, ופרקזה אין כאן, שפתחת והוא אבל אם הלשׁון צומק עשרה ורחב ארבעה, והרי הוא חולק מקום לעצמו, ואך בפרק זה עשר בלבד ציריך מחייב עשרה במקום בו ניטטו להציגו, ואפי' נשארו ממשווין מכאן ומכאן, עתרי בפרק שתוֹף [פ' ז'] אמרו אמרת מים היבשות בחוזר, ונחשבת לכרמלית, אין ממאין הימנה עד שייעשו מחייב על פי רוחבה – כנסתה לחזר וביציאתה מן החזר, כדי שייהא ניכר שבשביל המים געשית, ואין כותל החזר ש晦מים עוברים חחתיה מועלט לה, אחר שגבוהה ממנה, והיא אבל האגה מחייבת אעפּי שרוחקה מן הרכען שלשה, מה倡议ת תלויה

המפרשים⁵⁵ שאך אם היה המבו רוחב מבנים
האיל מתקצר והולך עד שפתחו פינות מרובעת
אינו ציריך כלום, שאם תאמר דוקא בשכל המבו
בפחות מרובעת לא היו צרכין לאמרה, שהרי
מקומ פטור הו, וככל שכן שלא בחולקו בה בגמרא.
אללא לא נאמרת אלא במבו, ר'יל, שיש בו רוחב
ארבעה או יותר במסך ארבע אמות, אלא
שמתקצר בוגר פתחו עד שנעשה פתוחה
מרובעת, וראיה ברורה להזה לדעתינו מה שאמרו

בגמרה או בדופן שבעה חסגי ליה בשלשה מושם ר' ישמעאל אמר תלמיד אחד של
זהלקו בית שמאי ובית הלל על מבוי שהוא רחב
בחות מארבע אמות שניטר בלחי או קורה, צל
מה נחלקו על מארבע ⁴⁴⁴ אמות עד עשר, ור'
עקבא השיבו שעל שנייהם נחלקו, ועל כלם
הלהכה כבית הלל.
ולחיה זה ציריך שהיא סמוך לכוטל, או בחות
תשלהש ⁴⁴⁴.

[יב' א']. וזה ביאור המשנה ופסק שלת, ודברים שנכתבו תחתיה בגרמנ אלו זו, אעפ"י שמאנו שמי סתום הקשרו בלתי וורה, וזה מראה צירכה שנו פסין, ר"ל לחץ מכאן ולחץ מכאן או פס ארבעה ברוח אחת. וכן בפרק זה, ר"ל אם נפרצה לרשויות הרביים במילואתם אם נשארו לה גוףינו מכאן ומכאן במשתו מותר לטלטל בכללה. אם הגיופין בגובה עשרה, ואין ציריך צורת פתח הוציא לאין פרצחה בתרת מעשר. ואם לא בשאר לה גוףינו אלא מצד אחד, ציריך שיש בו ארבעה טפחים. ומכל מקום ברוח כפישר ציריך צורותفتح. וזה שהחכרנו חזר בפס ארבעה או בשני לחיים, כתבו גודול הדרור דלאג בדופן רביעית כטבוי, אבל בשלישית ציריך לעמוד מרווחה ובפרט עצה לרבד, ואם לא כן ציריך צורותفتح. ולדעת קצת אף צורתفتح לא יכשיר בדרכ שכתבן למעליה⁴⁵³. והוצר שאיפת החבה אבגדה אבגדי קריין מהלעיה⁴⁵⁴, ונזכר בה נידלן ונגמור שאלו למתה⁴⁵⁵ עד כמת. כלומר שנאמר שמאנו שיעור ולמתה לא יהא ציריך בלבד, ופרשו בו ארבעה טפחים, שעד כאן שיעור מבוי, ברכח ומארעעה ולמתה אין ציריך בלבד, ומותר לטלטל בכלאי, שאיבנו חשובفتح כלל, וגודולי המחרבים⁴⁵⁶ כתבו שעד שלשה ציריך הקשר וככל שרבבו משלשה ולמתה א"צ כולם, שלבדו דמי, ורואה לדעתם (שתרות) [שתרות] בלבד הם באים עליה. ומה שאמן, רב אהילא⁴⁵⁷ בಗמרא עד ארבעה, מפני שהוא סובר כרשבג⁴⁵⁸ שבפותה מרערבה בלבד הוא. ונראה שעד לרוביום בירושלמי ש變ונה לה בשמו והוא שנון שם⁴⁵⁹. רבנן שמעון בן גמליאל אומר מבוי שאין בו ארבעה טפחים רחוב אין ציריך קוטר, ומכל מקום לדעתנו רב אהילאי אף לדעת הכלמים אמרה. ולא משום בלבד אלא שכלי שאין רחוב ארבעה אבגדי קריין מהלעיה⁴⁶⁰.

הוציא שיעור והאר שבסמורא הוביח שיעור זו. שלפ"מ
שכתבו לפה מה שהבין הר'ם ור' אתיילאי נתקן דב' מושט
בדון פסק הר'ם כן עכ"ל. 449 כן הלהת בר-
450 כ"כ ר' רוב המהרשימים ע' רשב"א ורשב"ב ליקון ג' א
ורא'ש כאן וכ"כ בריד והשלמה. 451 גראבא
הובא בחכ"א. רשב"א ורשב"ב א' שב. 452 עז' ב"מ,
ובכ"א שם סמ"א וסכך"ב שנכתבו גם סמכורות וע'
באלחין. 453 רשב"א, בעיה ק"ש ש"א אוות יג'
וחכ"א. 454 א"ל יג' א' ב"ה וג' חלהות יט'

ומאבי התחם בגבורה נ/י פ/י, דיליכא למיחש חולפיו, ועכ"י ⁶⁶⁵ נמי הכי סבירו לנ' דרבוגה שלשה מירין, דיין לא אדריא סמכيتها היא, הא"ל רשות הרובים, כיוון שעמד סמוך לו ואינו בוחר רשות גזירות, חשבתי לה מוקם באגפי נפשית, זיל אפיקו חשבתי ליה מוקם באגפי נפשית, לא היה צריך לנ' אלא מורייד לעניין שלא יהבטל לכואן ולכאן, כיון שאין בו ד'. ואבי תריצ' דגבורה נמי עבד קותלי המבו שווא כתחולת המבו. מיזו אפיקו תימא דחשבתי ליה מוקם באגפי נפשי מנפנ' שבא מותר לבני רשות הייחיד ולבני רשות הרובים זיל לבתף עליון. ובלביד שלא יחליפו. פרושי זיל אלמא כיוון שלא הוי מקום חשוב וכור הכא נמי אפי' השבת לה מוקם באגפי נפשית בטל הכא והכא ושורי, עכ"ל. התא דנקט רבבי זיל אפיקו השבת ליה מוקם באגפי נפשית, לא היה צריך לנ' אלא לומר כי שורת הדין הוא דכיוון שעומד בין קותלי המבו שווא כתחולת המבו. מיזו אפיקו

להבשיד המבוּי, מ"מ כיון שלא היה מקום השוב בטיל להכאה ולהכחאה ושורי. ומיתר הקשו עליו בתוטם⁶⁶⁷, היכי אמר מרן ז"ל דזחכא גמי בטיל הכא והכאה דהא כיון שעומד בין מותלי המבוּי רשות היחיד הוא מן תורתה דקימא לא ג' מהירות דואיריתא, ואיך היכי שי להשתמש בו בהבדל⁶⁶⁸.

אמרו ג' מחיות רשות היחיד אלא בפתחה הכרמלית, אבל בפתחה לשותם הרבה דינן ככרמלית, והci מוכח בפ' כל גותה⁶⁶⁰, דקתי הטעם חזר שנפרצה לשותם הרבים וכור' וחכמים אומרים האמנים מתוכה לר'ה או מר'ה לתוכה פטור מפני שזו ככרמלית, והכא בפתחה לר'ה

מייריך צדוקהמה ורבא ליקמן. וויבא⁶⁶¹ זיל פין, הכא גמי כיון דאיין בו ד טפחים דין הוא שיבטלו, לגבי האמברוי שהוא רשות הייחיד ועומד להוטה⁶⁶², ואפשר שאף רשי⁶⁶³ זיל לברך נתalcon, זה⁶⁶⁴ ק דהה⁶⁶⁵ כיון דלא הו ביה ד טפחים בטיל הכא והכא מידין מיעוטא, ושורי לבני רשות הייחיד, דאלו לבני רשות הרבים טעםם אחרינא אייכא למשיר, מפני שהוא בתוך ר' ר' ⁶⁶⁴.

רבנן להלן תוך ב- ד"ה והא. 655 בגירסתDK"ס.
ולפנינו: לבני הנח"ל ובוגרי הר"י. 656 ד"ה
מקום דוד"ה ובלבד, ובORTH" שם [וכן בח"י הרש"ב"א] 657 לפנינו
הוטסח: והאל וליכא מקום השוב. 658 לפנינו
לייחס, וזה אנתנו רבעו פרץ (כ"ז). וכן הקש
רש"ב"ו וא"ר. 658 לכאן יא, ב' 659 הרש"ב"א
בתיזושי, וראה גם מ"מ וכט פ"ז משבת ה"ת.
דלא והו ח"ר וכדאיתא בעשות ז, א. 660 ולישיטת
החוליקים על ריש"י שהברא רבנו לעיל, לא דלא בטל
להו"ר והוא משות ודמי טפי לרה"י. 661 כן פ"ז בתוס"ר
מודח לטלטל בו, וכ"מ ברשב"א ומאריך. 662 אלו צ"ל:
תונgot. וראה להלן הערתה. 663 בח"י הרין
כ' בשם הרשב"א דכוות רשי' לומר דכיוון שאין
בה ד' על ד' הוא דמי רה"י גמורה בהדי מומי.
וצ"ע, דאיין זה במשמעותו לשון רש"י, ואלט"ס הוא
שם, וכוכחו לפרט נמי"ש רבנו. 664 בח"י
670 כ"ל: וימיא ליה דמי"ר. 671 ב- ד"ה
שם לא תיראו על קושיא זו, וראה הגנת המורשת"ל.

[ט, א] מסתברא מילתי דרכו יוחנן תחת הקורה אבל בין הלחאים אסור. פירוש מסתברא שלא אין יהונן אלא תחת הקורה, וכטעמיה ואמר לעליי ⁶⁴¹ מותר לחשמה תחת הקורה, אבל בין הלחאים אסור אף לר' יהונן, וכן פ"ש"ז זול' ⁶⁴², אבל בין הלחאים מודה.

ורבא אמר בין הלחאים ⁶⁴³ מותר. כולם אף לר'ין, וכוכין מכח' כלה סוגני, דרבא מסתיע בסוגר מהותיא דר' יהונן, ולקמן נמי פריך לית ר' הונן ברירה דרב יהושע מדור' יהונן. והא דמסתיע אבוי ממיירא דרב לcketן, משום דכינוי דתהי דרב הליכתא היא, ולא אשכחן לר' יהונן דפליג עלייה, לית לו לאוקמי פלוגתא בגיןיו בכדי. ובודאי דרבין אבוי ובין ר' הונן, כל חד מנינו בעי לאוקמי לר' יהונן לפוט סברית, דאבי סבר בין הלחאים אסור, ורבא אמר בין הלחאים מותר ⁶⁴⁴. ובעמא דאבי ורבא, יש שפירשו ⁶⁴⁵ דאבי ורבא אוזו הכא לא טעמערו דאטפיגו לקמן ⁶⁴⁶ גבי לח' העומד ממשון דכינוי דיכירה מלבדו, וחוויה נפשית, וחיטו שתבטל לגבי המבויע, כיוון דאלתולפי לא חישש, כיון שהוא בתוך כותלי ומכוון, דואדרבא אפי' תמא לח' משום מחיצת, כיון דשיעורו בכל שהוא, לא חשיב למיתוי מקום באגפני נפשית, וחיטו שתבטל לגבי המבויע, כיוון שהוא בתוכו. וראיה לפ' זה ⁶⁴⁷, מהא אמר רבא מנא אמיאנא לך' ואמר ר' יהונן מקום שאין בוד' על ר' וכור', עד שלא ציליף, אלמא לא אמר רבא אלא משום דכל שאין בו ר' על ר' לא חשיב למיזורי מקום באגפני נפשית ובטל. והכא וכוכא, הכי ונמי בין הלחאים בטיל הכא ובטיל הכא עכ' ⁶⁴⁸ ויהוננו דאמר אבוי לקמן כי' תמא (דרלית) [דראית] ביה ר' על ר' וכו' וזה אמר רב בהמן וכו' דאלמא מהה רבא בשיש בו ר' על ר' דאסור להשתמש בגנדז, דכינוי דוחשיב, הר' מקום באפי' נפשית, וכן פ' ר' זיל' זול' ⁶⁴⁹.

צ"ל: גב' כתה ממעטו. 648
 לעיל ח, ב ד"ה הכל ובמלחמות כאן.
 בלחוכתו, וממה עליון בע"מ וע"ש 650 ח, ב דבר המתחול אמר רב חדרא.
 בגב�ו, לפ"ז לארון הח"ם לאחוי
 מונו נדארכי' בסמוך מגא מין או מינו ור' ר' ירין
 סברא לאחאותו י"ש אלא גיב' בטול.
 וזה טעמא זרבא משום דס"ל לחוי מ
 לישתורי גם בש"ב ר' על ד'. וראה זו צ' 654
 במלחמות. כי' בתודתי לרשות
 וכ"ה בתוטו ר' י"ש (כ"כ) תומ' הילא' ש' ר' יאדי ומארדי. אלום והרמב"ן במלחמות
 זו, וטל דרא בתרור מ"ט מתייר רבא בקיון
 סותם, וראה גם רב שבא ר' י"ז ומארדי. וראה
 הקדים לתה הלכה אורה, וע"ש שתירץ בותה קושית
 כהנוגין בבד וחובט, ואנו להקשוא לדבוריআמי בפחוות מג"ט
 ר' י"א, ומורתו דבוד אודין זהה ואלה
 ש' ב' ר' י"ב אמרינו הח' ר' י"ב אמרינו הח' ר' י"ב
 שכ' ב' הח' ר' י"ב מסוכה ה'כ"א. 641 ח, ב.
 בד"ה אבל. 643 לפניו נטף: נמי.
 נבם בח' המאייר כ' זפלגונא דאבי ר' ירין 644
 דבשאנא דונשפיויה היה, ואעג' דמלגע ד' ר' ירין
 דההוביא ר' רבנן בסמוך דישר' וכא האכל דאבי ר' ירין
 כלנה לבא, דאף בכת' גמי אמרינו ז' 645
 ידי מלכי סי' קנט.
 בעדר מה' ר' י"ז אמרינו ר' י"ז
 טו, א. 646 ד, ב.
 ר' י"ז מוזיג. 647

יא ומילוי סכ"ג פוקקן נאכללים ולענין סכ"ג מין סוקקון ייזען לכלהן לפרטים נינשו לו וכן פפק קרמ"ס נפלך י"ד (ס"ז):
יב וגומתא ברשות הרבבים שאינה ענומהה ג' הווי רשות הרבבים ומג' עד י' אם רחבה ד' וכו'. נפלך קמל דצטט (ט). מהו דלמאו עולם עמוד נרכותם לפרטים וכו' קמל ליה לצעי ללב יומך גומת מלי קמל ליה וכן גומת דבמ' קמל גומת ג' מלי טעמהו מסמיכס על יי' קדטן ג'מו טמיס מסמיכס וכלהן קרלה"ס (ק"ט) טו) סילך קמ' גומת פטומת מג' קויל רכותם לפרטים מג' ועד י' לי' רמנא ל' סיול נרמלית ולי' ג' קויל ענומוקה עטלה ככבר נמנעל צבוי רכותם קימיד וסוח טמיסא ולטא' ד':
יב רשות הרבבים איננה תופסת אלא עד י' וכו'. מאנא נפלך קוויל (ק.) קויליך ד' למוטס נכוומל נמעלה מעדרה טפחים כוילק נזנויי כלמאר ופכוור מטוס דלמן רצאתם הרטם נמעלה מעדרה וכו' פירש נצ"י נפלך קמל דצטט ג'לה ז' (ע"ז) וכרכמלית נמי ג' קויל כמ"ט נכוומן דכרכמלית מני' מופקטה ג'לו ע"ד עדרה (ק.) מע"ז י"ט לא':

יג חורי רשות הרבים אינם בראשות הרבים וכו'. פלונגד דמי' ולכוד' צפיך קמל לדגמ' עלה ו' (ע"ג) וככלא כרנגו לדלו' כרכום כלכיס דמי' ופיילט לט"י מולי' רקומ' הקלביס. מוליס זאנטאליס כלפי' רקומ' הקלביס. וכמן כל"ז (ב: ד"ה פול) וכטנן למונלא מטנטה הייל' כלומר טומס טן מון טנטה קו' רצומ' הקלביס. וז"ל נטנטה"ל (אפס) מה נקלו' מולי' רקומ' סימיד קוול זאנטאליס בל' רקומ' סימיד ועונריס כלפי' פיסים לעכ' טיו' נטס' פומוס' כלפי' פיס' זין ווועס'ס' כלפי' פיס' זין פומוס' נטס'ם קלטומ' קלביס' קו' נטראלמי' לחן אל' מולי' רקומ' סימיד מהל' דזונין לפי' גאנן ולטנק' ער'ל' ולדנישס' הלו' קמודיס' נטאנ' מאטה' פ"י'ל (ט"ז) נטנעומ' קופר: ומ"ש אלא נדזונים כפי' מדוזתיהם וכו'.

יד ובכרכמלויות הוא מקום שאון היוך לרבבים בגונן ים ובקנעה וכו'. כך פאוטו גנדייתו פרק קמלה דצנת עלה ו' (ע"ה) ופיירס רצח' נקעה. סדרם קראנס קוונטינילקה גלענו: הטעונית. צלפני קמניוות ציינטיס אס קומוליס: לנוור פוז'עס גלענו וסס להביס ד' ולינס גנוסיס (יומר מ'): ומ"ש וכן עמודים דשומדים בראשות הרבים וכו'. פרק קמלה דצנת עלה ו' (ע"ה) לי מהלך דע דמיי לממר רבי יוחנן אין טעמדויס נדונן ככלמלה מלוי טעמעל' כיוון דלען ממקגיאן לאסן זאדיין ככלמלה דמיי לממר רבי זילע לממר דע יסודא למאנען צלפני קעמדויס מלהן לדלמר אין ככלמלה כל זאדיין גאנטעל' ומלהן לדלמר הנטאנל' האן דען קעמדויס זימינן דלאקי לא ריבס כרכמות קראנס דמי ופיירס רצח' אין קעמדויס. סאיו עומדיין גאנטעל' זאס סמג'רים פרגמאטיע וסס גאנטעל'ות היינו אס ליעז סס למג'רים ולמצעו טומספומ (ד"ה הילך) אין קעמדויס כרכימות גאנטעל' דמי לאע"פ טהון אין עמוד לענומו ט"ו למום לב"ג] כי רשות הרכימות כיוון אכני רשות קראנס זוקעים טו ומון נטען קעמדויס רמן י"ז יהמש ופקק קראנס סס פאלק י"ד (ס"ז) לאכז יסודא ולמאנ הרן סמג'יד האן הרכבא"ט (עדוזא"ק שער ג' ומ"ט ז' ד"ס הילך פסק לראי יומן וכן פסק קראנס ז'ול' (ס"ט) לנו. וואנטעל' זו גאנטעל' ד' וגאנטעל' מג' ועד " אטלס רמאנס ד' מוקס פטונו טו וסס ליעז גאנטעל' ב' רשות קראנס טו וסס גאנטעל' י' כיוון לדמאנס ד' רשות רמאנס סיל' ומס' זוית ההסובבה קרשנות הרבבים וכו'. מימיכל [דריך דמיין] לממר רבי יומן פאלק קמלה דצנת עלה ו' (ו). וייצ' טעמעל מסוס דלען נימול מאטמיטס ופיירס רצח' קראן ווית זאנטס צו מיט למוכו וסנאיט מקראקשו לרשות קראנס (זיוו ח): גאנטעל' נימול פטמיטס. טהון יגולין לאנטס נלה נהאידן דראן פטולין לי נמי זיט צפפיו עומד גאנטעלן זויזטו למתק קומולס לרשות קראנס וסאנטס מאנטס מרכחות קראנס ולפינס זויהם גאנטעל' מעתcum לה קראנס מליכט זאדיין גאנטס נמייה זל' זויהם קראנס. (זיוו ט) וגאלק כל גאנט עלה ג' (ע"ה) נמי Yokimmenה דרכ' מליעזר ורכגן גאנטס פלגי ופלק' קראנס קראנס דלענו כרכום קראנס דמו:

להבות והערות

ב"י במשנה ר' שיב"א שא"ר במפורש לזרע"ר ר' יונם כרא"י וכיוון שלא היה לב"י ספר עבוה"א
לא הרבה מה שמכיראר שם עוד שהן דינין אף בעשאן למטה מי' ומוסיק השגת הגורא".
שםת ארם כל מל' מ"ז סק"ד ועיין שער האיזון סק"ג: והרא דלא היבוא בשיע' כבור מ"ב
סק"י שהבוגנה אף בכחאי גונז וישן המאזרחים שכתרבו שםפסקהaria להיא הילכה קרש"א
ולבן לא כתבו בהירא בשיע' ועיין רаш' יוסף שבת ז ע"א: לב"ג בשלהן עצי שישים
ס"י ד' הרצאה אתו א"ס סק"ב י"ל ובין העומדים אפללו אין וחיכים גי"א ושולש וכוי' והו
הירא. וצ"ע: לען החשוב בושע' ותולוק מה' חטמךר העולות שבמנגן סק"ב
ועיין תוס' שבת ונחר שלם. ותודה דלא היבוא בכ"י שבמ"ה הרץ ס"ל קרא"ש ורשב"א:
וממילא היה לה ל' לפסוק בדורות. מגור ח"ב לבעל והות קרבן:

אורח חיים שמה הלכות שבת

בית יוסף

טו בירת שאין תוכו עשרה וכבר. מימילו דרכ נפרק קמל דצמת עלה ז' (ע"ג) פירוש טהין גנוגה מלון עשרה ועל טמלה קו גזות העלאה גנוג כיון גנוג טמלה ולפיכך מלהעגה סי' לטום סידת מוכס כיון לדמיוק ממלות טהין גנוגות עטמלה קו (רט"ז) [כרמלית]: ואם חקק בו ד' עלי ד' וכו'. גם זה בס מימייל לדמיוק פירוש טמלה טהין גנוגה עטמלה נמקס טמלה וממעה מטוס לדמיוק דלון נמקק קו ליה כמוהו לטום טהין וכמתק טרל"ז (פי' יט) לח מנק קו לו ללהעגה על ללהעגה מומל נטפנעל כללו וטפלו לח בס דין שפט הטמלה ולטפה טמפהים ולטף דמי לאלה לדמיין (סוכה 7) טמלה טהינה גנוגה עטמלה ומנק קו להכלימה לענברס דגמי טמלה צערין ממילות מתחמם ע"י זכרותם מתחמם הפיilo רטוקיס ממו ררנצה קורי רשות סימיד רילך ע"י ממילות טמלוויים עטמלה נקלין לטום סימיד הולן גל ע"י טפיניות טהין טפת טמך מטלך עטמץ: **קוין טרלוקיס ממנו צלפק טמפהים:**

פרק י

הגהות והערות

לד' נקט טו בפרישׁוֹן קון זוית כרבמְבָס אַפְּ דָהֵי "הַמִּתְרָה וְאַנְיָן לְכַרְמִילָה" מִן הַחֲרוֹתָה לְדֹבֶק הַפּוֹקְדִים וְלֹא חַש לְקַדְקַד וְלֹא שָׂאָר בְּטַלְטָל נְקַט וּמִ' קַשְׁדָאַבְּיָה הוּא לִיה לְאַתְּמוֹ וְגַם חֲצֹוֹתָם וּמְבוֹאָתָם שָׁלָא עַרְבָּו עַרְבָּה הַשְׁוֵלוֹחָן סְפִי' מִי וְשַׁאֲרוֹנוֹתָם שָׁכְבָּתוֹ דָאָרְכוֹה אַשְׁמָעוֹן דְּסִיל' כְּרַבְמְבָס דְּבַעֲנִין לְהָהֵי "ד' מִחְיוֹתָן וְעַזְנִין בַּי'" לְעַד דֵי

שם שיש לו ג' מהירות דוא רשות
לדקלה ממ"ס נקען סמ"ס לדג'
יוסק לדג קולמר כלן דגון רשות
מלךות קליסס הילך דומדר נטולן
במושו מן כסלו שכך דיוו סל
כלמלים מן כסלו וכמ"ס סרמ"ס

וועוד טפמַה די לאס לאטקייניא שטיג אָ מן התורה בע' מקוּן דילג סיכל זיל וכמו פַּטְקָנוּ היחיד גמור וכו'. ס' קסנּוֹן עלייסס מֶלֶךְ עַל פִּי צִסְּסָסְמִים קָוָה כְּלִימָלָט פִּירָט זִמְּטָה קָטוּוֹן כְּמוֹ שְׁלָמָנוּ בְּרוּסָלֵמי סְפִידָג גָּמוֹל לְמִיעַן צוֹרָק לְמוֹכוֹן
סימן שטיג
 פרטוי רמוֹז דינּוֹת המבוֹאורים בוּה הסיטין
 ב' תיקון חצר שנפרץ: [ג-יד] הכהן מבוי סתום בלחזי וכל יולוקין: [ד-כז] החדר בקורה וכל חילוקיה: [כו] אי זהו מבוי הניגנער בלחי או קורה (ונעין לקמן בסמור): [כח] מבוי שאין ברחבו שלשה טפחים: [אי] זהו בחר הייתר בלחי או קורה: (ונעין לעיל בסמור): [כז] חזר שארכו יתר על חיבורו ווינו' מבוי: [כט] מבוי אחד מדזדיין ים או אשפה: [ג] מבוי שצדו אחד ארוך אחד קצר: [גא] אם העמיד לחיזי באמצע המבוֹי או שעשה צורת מהות או שנפסק: [גג] תיקון מבוי שרוחב שעדרים אמתה: [גג] מבוי ששווה מהוכו ומדרין לרשות הרכבים או אייפא ותול המתלקט עשרה
 רבנן ערביין:

(ס"י מה קוו"ה מפוכו) והגמ"ים שdas
כליותם נקבעו לדעת צל כתוב טה עליון
סלה"ג וכמ"ב"ס וכורוווס נדרכו ורהור
חולקיט חמנס פקנדה במלוניה קרי ז
(עליזון פ"ה כ"ה) הפליו קינה מכון
ויקנה מכון וגמי על גיבין עד כהן
לדורנו:

יב כתבת הילך"ה מתקונה (מ"ג)
כ"י (לט'נו) מנוי סיס כרלוטו
לייפה סקוין הילך"ה כל סיס כרגלי^ו
היליכת עתלה טפחים קודס טהראן ליל
לשתונגן (פוז' טו) יט' לה דין פהמ
למייך גמזהה ולצמיר נמנוי מוסס
גולת פמה כדרלאם נפרק קמנה
דעוריין עלה (ו') י"ה (ע'ג'ז):

המבראים בוה היפמן
וזו אם עושין לחיים מסיד מהווים:
[ח] לחי שאינו יכול לעמוד ברוח
מצוריה אין כלום: [ז] ציריך שלא יהא
חולח רוחק מן הכותל שלשה טפחים:
[ט] משפט מבוי שרցפו בלחיות פחות
משלשלת: [י] משפט לחי המשך עם
יפנו של מבוי: [כ] שעור אמרת סוכה
מבוי: יש מבוי דלא סני ליה בלחי
ובוראה.

א' מן התורה ב' מקום שיש ג' היחיד גמור וכו'. לי כרכום ס' גלגולות כלכש למכו קהה סכל כי מכ' ממעלות שיש לנו סלא ממיוחם ולחן ג' כרמלים לך נליך לנו רגלי דמלי דלו' ג' למייך האליק מלצות כלביס למכו' ס' סכל דיב' ס' כלמליה מן סתורה ז' (ס' ג' – ג' וט) מצל' יט מלוק' וולומרים דמקוס שיט לו סלא מכו'

ב ומ"ש ואם הוא החדר שנפרץ פטיס וטמיקנו כי מליק רבי ויליאם חזון נסיה לדרכ ישועה להליכת דבומו בבלגיה יומת מעטן כיוון שפלה נמי' מלכטעה טפחים ממוקס למיד נימרת נכל מיניהן נגכו צל כומל לו עד עשרה ספי פטין לחומרין ננטהייל מן הצלות ננטהייל מן סכום כלעטה קגי ח"ע

שפטן (א) משמע דבריו דאיו מחל

הנְּרִישָׁה

שפטן (ט) מ"ש בית יוסף ז"ה וט"ש ה"ר יונתן אם מכל' צד אותו כותל נשאר טפח מכאן וטפח מכאן לאו דוקא טפח דבמשחו מכאן

גָּהוֹת וְהַעֲרוֹת

דשל שפצל ברה"י הוי רולחית מ שא"כ בפתחו לרוכמלית שם אין הילוך מתניתן
ונכבר לא זו רולחית אלא רולחית מינימלית. אולם אם רולחית המבוי או אפס רולחית מינימלית
וקורה ואך עטם תיקון חול' להזרק לח' וקורה אוון ורככבר אוון ברשי' ריש להזין
וללא למת' בלשין והיפר ואל כתטע' כי שבת רביינו יהונתן שם של אל' ביאו להזין
מרחיה' לרלה' ולהשיך ואל מפרקס פוחת מה'ת אינו נשכח רה' ועין תורה מצין שנאה
ס' ק' : ב' בן הוא הנוסח ברופטים קדומים : ג' בדפוסים קדומים הוסיף הносח כוון שאין
ציד' וויקן אל מדרובנן : ד' ברופטים וכח' קדומים "היא חצר שנפרעה במלאה"
וכו' : ח' תימה למה פריש דברי רביינו יהונתן דלאו ודוקא אחורי שההסתפות שהביא

שא מנג חזק

אה שסב הלכות שבת

ש' ואהו קומץ א' קומץ א' קומץ א' קומץ א' קומץ א' קומץ א' קומץ א'
כונס א' קומץ א'
כונס א' קומץ א'

טינה גבלן ^ל ב' בע"צ רצק יותר מון מהמלכה
ויליאם קומפניי ^מ נסיך וויליאם קומפניי ^נ
ויליאם ג'ון קומפניי ^ו נסיך וויליאם קומפניי ^ז
ויליאם ג'ון קומפניי ^ח נסיך וויליאם קומפניי ^ט
ויליאם ג'ון קומפניי ^ט נסיך וויליאם קומפניי ^י
ויליאם ג'ון קומפניי ^י נסיך וויליאם קומפניי ^ט

הרב ב' פטרחים שעימדרו מעד א' מקומות הפירון
ואם ורעה להקון בשני הרים הדרומיים דיו בשני פיטן של
שען משהוין ז' והוא הרין לשטייריה מהר רותבון בענו
כשעירו ריבנינה שטוחה בלהבות א' או אמצעי מושבש
ונמלה' סטטן' נט' וול' וט' לאט' גאנט' גאנט' גאנט'

שכן א אין כפלה ר"ע . נסח דמיי כתה ר' ר' נחלמי ר' נק' ר' טה ר' קד ר' ברן נמלחו רוח דע' חל' כל כפלה כתה מ"ק גן

שלמה
עליו כבודם זיהו שושן דוד מוחמד: שם ערך פאלאם בדור הראשון את הדרישה כי נושא גורם קדש הקנים של אריה החתול
ר' יונה שבון טהרה' אמר רבנן קרא לשלמה מוחמד בשם ר' יונה החותם ספר החותם משם ברית ישראל וברית צדוקים על כל אחד ואין לו מילוי און: שם ערך פאלאם בדור הראשון כי נושא גורם קדש הקנים של אריה החתול

וְאֵי חִיכָּה כִּי דְפָנוֹת כְּעַיִן גַּסֶּסֶת וְעַדְךָ לְהִי לְמַטָּה רְסָה
וְכַמְמַכְ' סִי חַי סִקְיַי מִיסָּוּ לְפָפָר דִּינְיוֹן גְּלִילְכָסָון
וְכוֹי רְכָי צִוְיָנָן גְּלִילְכָסָון דְּחַבְגָּי כִּי דְפָנוֹת וְנוֹמָה לְתַבְגָּה לְסָס
כְּנָן מְנוּמָקָון זֶה מַחֲזָקָה יְוָתֵל מְלִילְכָסָון בְּלָ מְרוּמָעָט נְמַי צִוְיָנָן
רְכָי צְוָה קָלוֹן וְלְפָי' הָלָן בְּיָעוֹר צְדָצָה הָלָן כָּל שָׁיט לְרָצָע דְּכָן
דְּעַדְךָ כְּוֹי רְכָי' וְכָן בְּשִׁיגָּוֹל ذִין שָׂכוֹה חַי טִוְגָּוֹל וְכָן שָׂכוֹה חַלְקָה
טִוְגָּוֹל מְחַצְּבָה כִּי מְהֻלָּות וְעַיְלָה בְּגַם' וְבָנָה צִוְיָנָה הָלָן וְבָנָה נְכָבָה
הַיְבָבָה, טַי' לְשִׁילָע סָמֶךָ סִי עַגְגָה.]

סימן יא

וְלֹפֶז שָׁפֵר וְלִיל דְּבַר דְּפָנוֹת כְּבָלְגָטָן גַּלְעִין שִׁיבָּה זָכָן עֲמוֹד
הַוקָּה, וְקָנָן דְּעַמָּה כְּלִימָדָה, הַמְּגָשָׂה לוֹעֲזִים נְוִיסָה כְּבָל
מְגַף כְּפָלְמָאֵל הַסְּחָרָה כְּפָרְזָן יְתָהָר מַיִּי, וְגַנְּהָבָה וְכִיּוֹנוֹ זָקָה כְּלִינָה
מְגַע טֻמָּה, הַבָּל הַיְּהָרָה נְיכָה זְעוּמָה נְגַדָּה מְבָאָה לוֹסָה נְגַדָּה כְּבָלְגָטָן,
דְּלָהְלָה כְּהָרָה כְּלָמָן קָוְלָה דְּזָוְפָן יְיָהָר חִילָה זְוִיסָה מְדָר דְּוָפָן
שְׁעוּדוֹ לְלִל נְפָה שְׁוֹמָק וּפְסָם דְּ פְּנַצְּוּיָה כְּמַפְּזָוִי צְנַעַ"הָ בְּחַזְּדָה סְגִי,
מְלָלָה וְזָהָה דְּלָגָה כְּוֹמָבָה זְוִיסָה כְּמַלְמָאֵל זְסָכָה, הַלָּמָּה נְלָהָר דְּזִמְלָה
טְוִישָׁוֹל זְעִמָּה טֻמָּה, וְכְתָלְמָיו שְׁתִּים כְּבָלְגָטָן כְּלָל זְעִמָּה טְוִישָׁוֹל : הַ) שִׁיבָּה
בְּסָכוֹנָה זְסָכָה גְּזָוָה, וְצָדוֹן כְּלִיחָדָה כְּלָל זְמָנָה זְוִיסָה זְוִיסָה זְעִמָּה
לְלָמָּה נְזָהָר, וְלְחָלָל בְּחִילָה זְעִמָּה טֻמָּה מְבָאָה זְמָנָה כְּבָלְגָטָן
בְּצְנַעַ"הָ שְׁוּמָאֵל וְלְזָהָר, וְזָוְפָן יְיָהָר שְׁעָפָה זְמָקָה זְמָקָה זְמָנָה,
זְמָלִי חִיכָּה זְעִמָּה זְמָנָה כְּיָרָה לְכְמַבְּכָה כְּזָוְפָן עד סְגִי כְּסָכוֹנָה,
וְכְמַעַ"ל סְקָ"ה.

ג) אמונם דעת כר"ז נילאך ודו"ח חס פלמ"ר נצ' הקפנות וה' נכו' יוס' נמי כהה, [וכיינו ע"ל צדקה נצ' זעומה, דתמי'ל הין כהן תפנות כל[ן], מזכתה וממ"ל בושיש מגן הף לדודו ר' יוס' גפלמ"ר פבב' צסוכס וחיו' וכ"ז נב"ה, לו כבב'זופן מוחראחות הרכבת ברכבת נסוכס ננגן כל הלהך וצפנת טה�ו וכ"ז הילג ננגן כקהל, והס הימת נדעתה ברמא"ס גם מכין פלמ"ר הילג צדוקן ג', ובכינוי הילג ב' סב' בר"ג, וע"ל מוסון לדבצון סב' בר"ז כינוי פלמ"ר צ'י' צדפות, וכ"ז ר' ה' בן היסמאנל טב' ר' יוס' כמושג צ'י' סב' פ"ל' וכל ותיכם זע' עוזם זמקוס לחמד נסוב פלמ"ר הף צ'י' קפנות, וכן נילאך דעתה כלה' ס' סב' מילאך דימילס שגה על כסוכס כי זול' מטה'ל' צסוכס כי וטפי' ז'.

(ג) ונראה לדרכיו מכני למי מכ"ת נמנומט, מה ציט ציון קיימן
ימל מי', וט' לטוי לי נילקה מזחון מכני מכ"ט,
[נתקע] לדסוכס ו'ע' לי' מושגנו צחו' ולט' ס' דלענין מכ"ט כל
מכני נילקה מזחון כיינו מטוס לדסוכס גמיין דופן פפה, ובצבי
סתומה טפה ולט' מסתדר זהה שיעול נילקה מזחון טע'ג דמלודען
מכני מה' ס' גנו' חדל לדשי' פס ד' ולר' דבטיו לה' ג'
דמוניה ט' ז' מה' קפנ' בפלטה[...] ומם דון בון בלמיין
מכ"ת נמנומט, ודין מה' בנטען ד' ה' ולט' מה' שיך לעניין דינ'ה
וחורייתה, וכן דינ'ה לר' ה' וג' נילקה דה'גנו' מגערן, וככלך הצע'ג
שא פלאה דזופן ולט' נטהייל מה'גנו', וכל' שטמ'ל' חט'ג דופן,
ויזון בלמיין ברכות ג' כמוה'ה, [ו]המי הוויה דכ'ג' ווכ'ג' מה' שיך
קמץ' כ' תר' י' ז' ד' כ' ה' קאנצ'יס נטס ריז'ג'ה, וטפער לדמץ' מה'
קי' מה'יה ברוח ג' מכ"ט, מכני גס גענין שיחוץ צפאי קהויר
שלו' וטנען זמוקס כטמקף, ולט' שיך המי הוויה דכ'ג' כ', וקי'
הו' ס' נמץ' מטוס ביככ', הו' נמצעי שבוכב זקורו[...] ודין מה'
אלאיקן ג' מע' בנטעל, נילקה דכוה' מגערן דין רב' כ' מכ"ת, ונילקה
ולט' מט' בנטהען כל' מה' קדזין, גמי' לדעת כטמא'ס דרין למי כו'ה
חנלי' בדרין בס' כ' מ'.

ולענין מ"כ דלענין דין לדחויטה חור ומכווי כבדו ייינן,
מכהט"ה ז"ל נמר כי ד"כ ספרתו מטהמע דלהג ס"ל
כן, זונדריו ז"ל וכי עניין הרינו ותיר על רחצוי ותיס ותסנות
טהחון לתוכו הכל בלאמ"ת, וליה יתקן טסי פלונתט בנטקל באלפה
ומיעו/נס כלמי במאזוי מפלוטז לפלטז' ומו', ז"ל דלאז' כוות בלאמ"ת,
ויל' לדרכ נמי קדלה ביטח ביזו, ומיעו יתקן פלונתט הטעוילוס
פצענעם דעת שקרום טעיקו בלאמ"ת, [תוקף] בצלב נחלמה
שקלת גדיי רס"י, זכיינו ייחוד בסמקוס מוגדר ומוקף, ולחמי
צוויל עניין פכלי נאגדריו, קדלו כל צכל מה חלקו צבעת נתיינ
כטובה, וכן כן דין כתובא, ותוקף צהומה נמזה מסיני ככרעה
וטהחת, ומטעב קדוין ע"ל בזופט טזוויא, אין קפידה צוא, טגע
לעתו קדלו צבעם נתינה כתובא].

ג). א. פס שכרהיק ג'יט מן כביהיל, כדין לחי ופסוג. — ב. ווס רמג כפכ יותר מכיהיל זכינו נאותל, כדין כלמי. — ג. לס פתחמל יוועל מעטלא למ מכבי פם, כדלהמא צלטן יס עז הי, וכדוחמל קטנא צי, — ד. נולח מגוזן מכבי כדרומכח צי. — ה. לדין צין קפסון כדין צין קלמין כדומכח צננה מ' הי. — ו. דין חזר שנפללה מולדס כלפי ולטס ולט נטהטייר פס ד', נסתפקנו של סי לי ס'ק נ'כ. — ג. פס בגמץן ד' ה' צין גולחן בחאג'ן וצין להצח כפטחה כטה, חי מ' צ', — ח. פס צ'ג' סטמו עלי' מע'ס עי' קזונת רעתק' לי' ס'ק ועני' נטען סי' ייג' ס'ק'ה.

ו' י' ב' מכו סליטו רהי ליטו נולא לדעת ברומג'ס
וכמי סליטו רהי כינוי קדס סכשוו, וט לו ז'
וניות נכשוו, כינוי נהי לו קורא, וזה קהני דיש פינוק הי
נכשוו צלח הי לו נCKER, וכשה דתניא צין טיעטו צין לה ערוץ, כינוי
נהלי ליטו זוכטט צלח מיידי, וליכט דהמו דלמי נמי מוס
פכח, כינוי דליך עס לדב' מיחנות צלה נהי וקורא כי לכ' ש'
טה'ת, וכשה דתניא צין ערוץ ובין לה ערוץ ה' צלה פט' חיקון
נהלי ליטו קהני, וחכו לפירך מבה דתניא כוזוק למכו יט
ו' נהי חי'ז וכינוי זכוי סלהי מפלט, ומפני יט לו מעין נהי
קהני ומכו סלהי ממלוחות מעליות, ומיכו כל דמקבץ מעריתם
רימן על כן, מ"ל דס' ר' דב' מיחנות ולמי סג'ו, ומיכו גס פלט'ז'
ו' נ' מתקבץ דס' צעה לארוכו דגס קורא מוס ממי'ס מ'ת,
כה' דמסיק לעיל ו' ז' דלב'ק' צב' מיחנות כי וכ' מ'ת,
ו' נהי מזמי לי וממיהיlein רהי קבל לקוטט דמלטה נר'ג'
ס' לא'ב' ג' סלימות ולמי בטיין, ליטות וכ' מ'ת, וכשה דלב'ק'
ס' ר' דב' ז' ולב'ק' ס' ר' ג', מוס דב'ק' מתי זקורא סלהי מוס
ממי'ס, וכשה דלב'ק'ס מקיין צטלאול ט' סלהי וכ' מ'ת
ונגע' כ' פריך מסקה דקחמי ר' ה' כוזוק לפסי זילחות חי'ז'
טיטעל הי למו ממי'ס כי ייל וענקל פריך מוס דמבעני לה' גל'ס'ר
לענן, וע' דכו מיחנות מ'ת, דליך לה' נתצעל ר'כ' עט' ג' ז'

(Another drawback that natural walls present is that they are subject to the problem of *asu rabbim u'mevatlei mechitzta* that we have dealt with above in Chapter I, Sections 2, 4 and 5, and Chapter II, Section 6.¹⁷⁷)

→ The major problem involved in the use of riverbanks or hillsides in the perimeter of an *eruv* is encountered in the question of their sheerness. A perpendicular bank or cliff is certainly a valid wall. Most riverbanks or hillsides, however, rise in a gradual slope. How gradual a slope may be considered a valid wall?

The Gemara defines the acceptable gradient as a "tel hamislaket asara mitoch arba," a slope that rises ten *tefachim* within the distance of four *amos*.¹⁷⁸ According to most *Poskim* we measure the four *amos* along the actual slope, so when we depict the slope as a right triangle (fig. 28), the hypotenuse is four *amos* (twenty-four *tefachim*) long, and

for noting that the previous editions incorrectly stated the Halacha (too stringently!) in this case. The correction is based on the *Shulchan Aruch*, *ibid.*, 358:2. See, however, the next note.

177

In the famous *teshuva* in *Achi'ezor* 4:8 concerning Paris Rabbi Chaim Ozer Grodzensky makes clear that the entire perimeter of natural walls must be bolstered by artificial walls to consider it a valid enclosure, unless there exists the mitigating factor we mentioned above, in Chapter II, Section 4 and note 63, i.e., that the walls only encompass an area that is sufficiently compact that one could see all the walls surrounding the area. Reb Chaim Ozer, however, defines that parameter slightly differently: "Any area that people would normally enclose is defined as [allowing an individual] to recognize that he is within walls, even if these walls are natural walls." He cites the *Chazon Ish*, *ibid.*, 107:1, who learns that this is the meaning of the *Tosafos*, *Eruvin* 22b, d.h. *Eleima*. He notes that since Paris once possessed walls that were as extensive as the proposed *eruv*, they clearly fulfill that parameter. We should stress, however, that since Reb Chaim Ozer's opinion was that Paris encompasses areas defined as *reshuyos ha'rabbim*, he was loathe to rely on this factor by itself, and also took the phenomenon of artificial bolstering into account in formulating his lenient ruling.

Thus, while the rectification of ten *amos* along a perimeter of natural walls will allow the enclosed area to be considered *mukaf l'dira*, it does not eliminate the problem of *asu rabbim u'mevatlei mechitzta*, for which other halachic solutions (that we have discussed previously) must be identified.

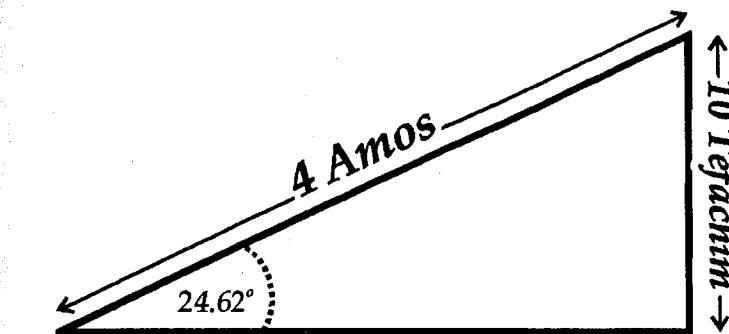
178 *Shabbos* 100a.

Fig. 28

the side is ten *tefachim* high.¹⁷⁹ Following the computations through, the base of the triangle would be 21.8 *tefachim* long, and the angle of the slope would be 24.62°.¹⁸⁰ A slope of this gradient is quite steep. One may mistakenly perceive or assume that a specific riverbank or hillside meets these criteria, when in reality it does not. It is, therefore, imperative that expert, objective surveyors be employed to verify that the slope is in fact sufficiently steep to comprise a *tel hamislaket*.

It is unclear how often the slope must be surveyed. Riverbanks and hillsides are obviously susceptible to natural erosion and artificial alteration. Professional surveys are extended and expensive projects. It is thus impractical to survey slopes weekly. The parameters of various *eruvin* are liable to differ significantly. The hillsides and riverbanks in some *eruvin* may tend to remain stable over long periods of time, while in other *eruvin* they may be subject to frequent natural and artificial forces that are liable to diminish their gradients. It seems that the *Rav Ha'Machshir* (certifying rabbinic authority) of an *eruv* must set specific guidelines for every *eruv* differently, based on the specific situation in that place at that time.¹⁸¹

179 See *Nesivos Shabbos* 16:6 and note 18.180 *Ibid.*, p. 186; *Hilchos Eruvin* 1:1 and note 4.181 It is customary to inspect municipal *eruvin* weekly. See *Yesodei Yeshurun*, *ibid.*, pp. 331-332 for a discussion of the sources upon which the custom is based. I am

We must note that there are several complications that are uniquely relevant to the use of *tel hamislaket*. For example, since the terrain of a hillside or riverbank generally does not climb in a continuous slope, it is essential to insure that the proper dimensions and proportions of a *tel hamislaket* are maintained in at least some section of the embankment, and that the *tel hamislaket* continues unbroken along the entire embankment.¹⁸² As with all other facets of *eruv* construction, a competent rabbinic authority must be brought for on-site inspections of the terrain.

8. Utilizing Other Structures: Elevated Train Tracks and Highway Viaducts

Another prevalent issue concerning wall-like structures is perhaps best explored through further examination of the history of *eruvin* in New York City (see above, Chapter II, Section 5).

As we have already mentioned, the Sherpser Rav formulated his position based on the following scenario: The Lower East Side was surrounded on three sides by the walls that front on the East River, and on the fourth side by the Third Avenue elevated train line (fig. 9). An elevated train line may look just like a classic *tzuras ha'pesach*:

Fig. 9

indebted to Rabbi Ari Zivotofsky for the information that there are some communities that are very stringent when it comes to this inspection, to the extent that when *Yom Tov* falls on a Friday and precludes an effective inspection, these communities will not rely on an inspection conducted on Wednesday or Thursday before *Yom Tov*, and will assume the *eruv* to be invalid for the following *Shabbos*. Thus, the parameters of inspections are very subjective, and it is not necessarily possible to extrapolate from the guidelines of a community with an *eruv* that is subject to frequent manipulation by utility companies, etc., to a community with an *eruv* that is rarely disturbed, and vice versa.

¹⁸² There are cases in which breaks of up to three *tefachim* in the height of a slope vertically and breaks of up to ten *amos* in the continuity of the slope horizontally are permitted. The parameters of this case and several other scenarios involving *tel hamislaket* are complex. See *Nesivos Shabbos* 16:7-14.

We may see the support beams as *lechayayim* and the overhead train tracks as the lintel. The *She'arim Mitzuyanim B'Halacha* quotes such an approach in the name of the *Even Yekara*.¹⁸³ The *She'arim Mitzuyanim B'Halacha* himself, however, based on a *Magen Avraham*,¹⁸⁴ takes issue with the *Even Yekara*. A door frame is distinct from the walls and ceiling of the room to which it is affixed. Logic then dictates that the door frame effect that forms a *tzuras ha'pesach* also requires that the *lechayayim* and lintel be distinct from the walls of the structure to which they are affixed.¹⁸⁵ The *She'arim Mitzuyanim*

¹⁸³ See the *She'arim Mitzuyanim B'Halacha* 82:9 and the *Kuntres Acharon* there.

¹⁸⁴ 363:28. The *Magen Avraham* there states that the walls that surround three sides of an alley (a "mavoi") cannot be considered the *lechayayim* for a *tzuras ha'pesach* on the courtyard's fourth side. The *Magen Avraham* does not explain the rationale for his ruling (see *Nesivos Shabbos* 19:17, note 39). A possible interpretation of the *Magen Avraham*'s position is that *lechayayim* cannot exceed a certain maximum *shiur* (measurement). See the *Chazon Ish*, *ibid.*, 70:16. (This *Chazon Ish* is discussed at length in *Hilchos Eruvin* 4:12 and notes 77-78, but one may differ with Rabbi Lange's interpretation of the *Chazon Ish*'s cases.) The *Chazon Ish* there raises the possibility that in certain cases the maximum *shiur* is three or four *tefachim*. Under normal circumstances, however, it seems that the maximum *shiur* is four *amos*. See *Nesivos Shabbos*, *ibid.*, note 40, in the name of the *Makor Chaim*. Structures that long are no longer viewed as the "door posts" (*lechayayim*) of a "door frame" (*tzuras ha'pesach*) - they are walls. Elevated train line embankments or overpasses that are more than four *amos* long would therefore not be halachically suitable to serve as *lechayayim*. The *Cheikas Ya'akov* 1:166.4 presents arguments that would allow the use of "long" *lechayayim* such as embankments that support elevated train lines. Some rabbinic authorities follow the *Cheikas Ya'akov*'s ruling in this area. The *Cheikas Ya'akov*'s reasoning and proofs, however, are controversial and difficult to follow, and seem not to be in accordance with the opinions of the *Poskim* mentioned previously in this paragraph. See also *Nesivos Shabbos* 19:17 and note 39.

The *Nesivos Shabbos* there is unsure as to the status of a valid (ten *tefachim* high) sidepost situated atop a wall (he recognizes a possible dichotomy between a case where the wall itself is ten *tefachim* high and where it is lower than that measurement). Rabbi Lange, *Hilchos Eruvin* 4:23, is inclined to leniency, but then casts doubt on his own position in note 105. A related issue is the question whether it is permitted to place a *tzuras ha'pesach* on or across hillsides or riverbanks that rise at steep enough angles to be considered walls - see *Nesivos Shabbos* there 19:23 and notes 48-49.

¹⁸⁵ See the *Chazon Ish*, *ibid.*, 70:17 and the interpretation thereof in *Hilchos Eruvin*, 4:12, note 79. Rabbi Lange understands that the *Chazon Ish* forbids the case

שאלות

מִתְהַלֵּל נֶמֶקֶן עַג לְעַמְקָנָס נֶלְבָד מִתְהַלֵּל מִתְהַלֵּל:
 מִתְהַלֵּל נֶמֶקֶן עַג לְעַמְקָנָס נֶלְבָד מִתְהַלֵּל מִתְהַלֵּל
 כְּכֹבֶן דָּל יְוָדָה לְלָל חֲטִי רְצָבָס וְעַמְלָי מִילָּא בְּנִיעִוָּר כָּל הַלְּבָד
 שְׁוֹמְנוּלָה כָּמְבָלָה נֶמֶקֶן דָּלְחָלָה הַלְּבָד קְמָעִיקָּלָה נֶמֶקֶן דָּלְחָלָה
 עַל עַד כְּבָד וְעַל עַד גְּזַעַלְוָה כָּל נֶמֶנְיָן קְבָנְעָלָה וְמִלְּאָה תְּמָאָה נֶמֶקֶן
 וְלָאָה שְׁוֹקְקָנָס נֶמֶקֶן דָּלְחָלָה גְּזַעַמְבָד וְלָאָה לְזָוָעָה בְּתַל אַמְּתָלָעָה נֶמֶקֶן
 מִסְּדָךְ וְנֶמֶדְעָה מִילָּעָה וְמוֹמְלָה סְמָמָתָה עַל עַד נֶמֶקֶן דָּלְחָלָה כָּל הַלְּנָעָר
 יְמִינָה גַּס עַל חָרְבָּה לְפָמָקָה פְּסָטוֹן כָּל בְּלָדָה אַמְּתָה עַל עַד נֶמֶקֶן דָּלְחָלָה
 לְמִזְמָרָה חִידָּם גַּדְלָה כָּה וְלָאָה בָּצְעָלָה לְזַדְעָרִי בָּצְעָלָה לְלָהָה צְפִיטָךְ
 לְלָהָה צְבָגָן כָּבָד עַד דָּל חֻמָּק כָּל דָּל מְלָה וְעַלְלָה וְוּוּלְלָה וְמוּרָה לְלָבָקָן
 הַמִּפְּרָמָה כָּמָל פְּנִיעָה צְבָל קְמָעִיקָּלָה וְעַמְלָה חֻמָּק כָּס דָּל תָּל וְמוּרָה וְסְמָקָה
 תָּמָם חָמָר בָּל חָרִי טָהָר כָּדָל וְעַמְלָה נֶמֶקֶן סְמָמָתָה סְקָמָבָדָס וְתָמָר
 צְוָלָמָק דְּמִיחְמָה צְדִי קְמָעָס לְלָבָד מִיכְבָּד כָּל סְמָמָה כָּל וְלָגְנָן וְלוּזָה לְלָהָר
 וְעַמְלָה וְחַלְלָה עַכְבָּר וְלָהָר לְמִתְהַלֵּל קְסָפָן כָּל כָּל סְקָמָבָדָס וְפָלָנָה
 גַּדְלָה טָטוֹח קָמָק חָלָב עַכְבָּר וְמַעֲיָקָלָה נֶקְבָּן רָבָי וְנוּי פְּסָס דְּבָקָה
 וְיָוָעָה וְצִכְיָה כָּלְבָי גְּנוּכָי מִהְלָה הַלְּעָב כָּל סְלָה נֶמֶקֶן :

ומ"מ כיון להן וגמל בלאם סיסי לה גוועל לה לחו זכי' ומונטלי' ממליחן להע'ם דנילט חמיינט' וונטאי' נכלך עניינקלע וולח מיקדי' נעל מעי'ם טוק' בס' ד' האיטו קאיל' צית גאנגל ח'ל' ו'ל' דבעני' באל' ס' כיטל מנטזיטס' באל' סי' עטקי' בעז'ן ודילינה לול תאי' כיטן מהלעס דילקם דעם' כל גנות פ' נ"ז לדל' סי' ווילולעט נ"ל' סטה כטול דט' כל גנות קד' ה' דספס'ק טול וול' קה' לי' ז' יוק' גוועקאמל בכ' יע'ק' וווחומ' סכל' אל' כ' כן הול' נ'ל' י' טודס דק'ן מלה' זכי' ואונגען' אוחילקה הול' נל'צען לאטלו' צויהה מנטזיטס' פאנז'ו טול לדל' גאנבל' גוועלעה צוזס חונן:
ואע'ג דצ'ם חילן ע'ם נ"ז צנכח נעל טמצען לה טול להג' ד' ננטה' כטחט' מאפי' עטקי' נאנטוי' ליל' מ' וויל' למכל ו'ק' ס' כטל' נאנטוי'
לענ' געל' וויל' נאנטוי' ג' לי'ו ד' סטס סטטס' ק' גוועס טפתק' צונטיז'ו'
טהל' וויל' נאנטוי' כטחט' ד�' וויל'ב' ק' הול' הול' ס' כל' פסח פסום נקסדא'
ול'ב' ה'ם ס' טוא טפתק' לה ס' כטחט' נט'ס' קדיש' גולומת' הול'ג'
די'ול'ר' ונאנטוי' כל' פיז' דוכז' ק' לריכט' גוועזלי' איענצעס גוועלעס' צבל' ז'ס'
אל' ס' סטטס' כוין צלולות פאנען לה כטחט' וויל'טק' קן מל'ס' לא' סי' וטא' ז'
סתל' נאול ס' גנול ז'ן סטטוס' מטפק' וויל'טק' פאה' ק' נאול'טק' לחן
סטטס' ז'ן פושז'ו' וקז' עט' כוין לדל' אונגען' מטילס' כל' ז'ל' דבור'
גענט' ז'ל' קוס טפקטן וול' ער' מיל' נאול'טק' לה עשי' עונגען' טיע'

וְמִשְׁבּוֹת

השובה צ

וְאֵין דָלִין סַבְּדָל מִיחָלֶס בְּיַיִסֶּס רַק מִטּוֹס גָּדוֹ לְסִין מִיחָלֶס
בָּזֶס בְּפָרֶל לְמִירִין צַמְחָתָס בְּכָלְרָהָס דְּלָמוֹ וְבָסֶס מִמְכָנֶלֶי
מִיחָלֶס לְמַעֲןָי אֵס כָּלֶם יְיָמָל גָּדוֹ לְסִין מִיחָלֶס :

אָז דְּכִי אַתָּה סַבְּדָל מִזְבְּחָה נְעָנָן בְּכִי' גָּדוֹ יְקִיְּמָן זָבָח
סַבְּדָל מִזְבְּחָה נְעָנָן בְּכִי' גָּדוֹ גָּנוֹן דְּסָס חִיכָּה
מִיחָלֶס מִשְׁמָה וּלְיָן פְּלָמָג דְּכִי סַטְמָה נְצָמָה הַמִּתְמָה גָּדוֹ
נוֹ סַבְּדָל מִזְבְּחָה נְעָנָן גָּדוֹ מַלְמָה (מַעֲמָה) :

לְלִפְיֵי אֵס כָּס נְגָג בְּסָמְכוֹן לְטוֹמָה בְּלָרוֹן גָּדוֹ יְ
מִכְטָיָה בְּכִי' גָּדוֹ צַמְחָה דְּתָוָה סַבְּדָל בְּלָטְכָה
בְּלָרְכָה מִמְכָנֶפֶס עַלְיוֹ מִמְתָּשָׁק פְּלָמָג וּכְלָל גָּלוֹמָד דְּסִיָּה
כְּלָרְכָה כּוֹנוֹ נְעָמָוד קְפָעָה וּדְבִּיסָּה מִכְחָפֶס עַלְיוֹ גָּדוֹ דְּלָמָעָן
חַטְבָּה דְּתָוָה סַבְּדָל וְכֹי גָּדוֹ הַמְּלָטָה דְּתָוָה לְסָפָד גָּדוֹ נְגָה
לְדִים וּבְגִנְעָלָי מִיחָלֶס כָּלֶל מִקְסָס גָּדוֹ כְּרָמָה דְּלָחוֹן מִלְּקָעָן
מִיחָלֶס כְּדִינָס שְׁלָמָן כְּהָן מִוְּלָאָה דְּבָזָה טְפָרָה יְדָוָה
כְּלָמָעָן וְלָיָס כְּוִי לְמַעְלָה דְּתָוָה סַבְּדָל רַק מִטּוֹס גָּדוֹ
מִיחָלֶס זָס בְּפָרֶל הַמִּינְמָן לְסָס וּבְסָס מִמְכָנֶלֶי מִיחָלֶס :

וְקִילָּמָע בְּכִי'ס מִמְכָנֶפֶס נְלָאוֹ סַיְגָלְרָס בְּזָהָב :

ולפִי זו כי לדי' לוט', בדור השני נאכטפהו וכן מוסופק כפוי מגדים נס כן לדמי' דקלמ' בגמ' זדר' פ"ל ע"ז בסגנו גוג ספומך לנטום כלינס ממלכיס מכםפיס עליו נוכמהה והוא לדמי' מטעם ממען זו דלי' קהמתו קווינו מווי' מהרבהות וווע' זונען

ואפשר לנו' דמס' גענין גוד מס' סטוק ג' נ' למילין
חו' רזס' ומכונ' מילוי' קיון תלטפס'
מיהו' גומ' סטוט' צירוי' מלה' נך מלה' דטלרין זיך פ' ט'
זיך דט' ג' דטלרין קדילס' נ' ג' מיליא' סט' דק' גמיהו'
טלטנס' דטלטנס' פלטני' ר' ומולן דטמולן סט' כט' דטלט'ל
מיהו' מיליא' טלטנס' נילט'ס' צט' מיהו' וו' דוק' ג' נ' גמיהו'
טלטנס' דטלטנס' הילט'ס' סט' מיהו' קט' סט' דטלט'ל דל' מס' נ'
קיון דטלט'ס' יילט'ס' סט' מיהו' הילט'ס' דטלט'ס' דל' מס' נ'
טלטנס' מפס' מלה' דטל' מיהו' קדילס' (ווג' פ' ז' נ' ג'
קיון דטל' בקס' ביטרובן' נד' ב' ב' ס' דטס' ס' י'

וַיְשִׁבֵּן נָכְנִיוּ רְאֵי יְהֹוָה מֶלֶךְ כָּנְעָן בְּצִדְקָתָה
סְכִימָה דְּמִינִים כְּמַמְנוֹת הַיּוֹם מִפְסִיד מִלְּחָמָה דְּכַרְיוֹן וְנַחֲלָה
כְּנַדְרָלָם וְלִתְרָאָה סְכִים בְּלִיהְיוֹת דְּמָקָן גַּג דְּכַרְיוֹן גַּמְפָנָה
בְּאַגְּדוֹלָם מִזְרָחָה וְבְּקַרְבָּן הַטָּהָרָה וְזָהָרָה וְעַלְלָה
בְּמִזְמָלֵל "בָּשָׂר הַלְּבָן שִׁיט דְּיוֹרְכוֹן עַמְּדָה עַמְּדָה עַמְּדָה"
לְדַקְנָן מִלְחָמָה כְּנַדְרָלָם דְּמִינִים דְּיוֹרְכוֹן עַמְּדָה וְזָהָרָה
מִזְמָלֵל וְמִתְּמָרָה" כְּבָבָה הַלְּבָן לְחָנָן כָּבָבָה דְּיוֹרְכוֹן הַמְּמִין
גַּג נָכְנִיוּ לְסִיקָּה וְמוֹסָר הַלְּבָן סְכִים הַמְּמִין לְסִיקָּה
לְיִמְלָתָה חִתָּה נִיְּרָה נְפָולָה וְדַחֲקָה דְּלִי לְחוֹרָה וְמוֹמָגִים סְכִים
לְחָנָן דְּרִיסָה מָסָע וְעַמְּדָה רְקָבָה :

לְפָנֶיךָ סְכָנָה נִיחַת דְּכָל סִכְמָה לְכָיו מְחִילָם סָגִיכָו' הַזָּהָר
דְּרִיכָה.

ט' פלאיטס מכהנים טלו' היו מצלל ברכות סיח ד':
ו' אמתן גנונים ודוטיס עט כמיהה' כל ט�' כן מיהה'ך
עכמיהה' ט' ה' לאס לח' סדריקס מצלל סמיהלה' דיק'
בגמיהה' ק' נמנית מהלט' למירין דליהו' ודים ומצעלי מיהה'ך
ט' נדבן כדרת'ם גטום' נמייכון' דך' כ' ע' כ' זל' ס'
ד' ממל' מענות ומודעם טס' גני פלונט'ם דרי' כוד'ו' ובנק'
ד' כ' ס' פס'ול' וווער' לח' ודים ומצעלי מיהה'ך ולגן' סוגילס'
ד' ל' למ' דביס' ומצעלי מיהה'ך וווער' גטום' ותינע'ו'
ד' לד' נדבן כל ה'ר' יט'ה'ל מטפס' ק'ט'ם טו' יוי' סולומ'
ד' דונר' וו' ווינו' יט' נמא' דמיה'ל' סולינס' טז'ו' ז'ו' ג'ס'
ט' ג'ט' פלאיטס מיהה'ך כו' ס' וווער' נדבן מודים דליהו' ודים'
ו' ומצעלי מיהה'ך:
א' טס' כ'קס' כמכו טס' ה'ג' כ' נד' ס' וווח'ו ז'כ'י'ל'
ט' בוט' גאנגע' דב'יכ'ס ז'ג' ו'ג' דכ'ח'ק טל' וו'ס'
ט' יה'ו פט'מיט' טל' ט' ע' ט' עט'ן' כט'ן' מודרגס' דל' ט' ט'
ט' מה'ל' ס'דריקס דליהו' נפ' כל גונט' זד' פ' פ' דל' ט'
ט' חת'ר'ו'ן' וו'ג':

ומשם מדריכך דכיכו מחייבת כלכלתך :

מיהו ל' מילך גמור ל' מילך דהון ל' מילך בפניהם
כית' גנול כוי מהילך כגעטס מהילך גלע' פ"י הלס דילס כן
ל' סיו ניקיכס סטום' לאכתי, מזק' פ"ט לך ווים וכטנו
סטום' ממלכת דב' כ"ל דרכיה דכו' מילך גנטם' מליל' מיל'!
תכל' צית' גנול סיו' מילין חוט' כויס' ומונטלי' מילעל' לך' נ'!
מפני' צית' גנול סיו' מיל'!
א סטום' כנition ריח' מיל' פ"ט דרכם טמ"ל דומיל'ך
כנדילתת ל' סיו' מיל' פ"ט כקב' סטום' כופר כס'!
פ"ט דסוכו זפק כל גנות ס"ד דס"ט' ס' כו' גו' קה'
זמסקון' וכטום' כון' נגיון'ן זדק' כ"ב' ג"ד'!
כית' גנול ה' כטנו ה' נון' ל' כ' ג"ד'!
ומונטלי' מיל'וין' ק'ל' ל'זקן ק'ל' ק'ל' ק'ל'!
כ'ו דל' מונטלי' מהו'ה' נטום' ה'זקן פ'ל' כה'תס' כופר :

אָבֶל נְהַמֵּת דָּקָר "בָּכְרָה" דְּמִכְלָתוֹ בָּגָם כוֹה
עַל הַמְּנֻסָּה דָּגָג קְפָן סְסָמָן גָּדוֹל לְסָכָם דָּבוֹר
מִמְּלֵאָה כְּדָלָסָם לְמַיְאָה וְכֵן דָּוָתָק זָוָמָל לְסָמוֹס
סְסָס דָּקָר קְבָּצָר קְלִי הַלְּכָה דָּלִי יְסָדָה דָּוָס כָּס
מִיּוֹן שְׁיִי כְּמַעֲכָר בָּזָם תְּבִיאָה דְּלָכְזָנוֹ הַיְיָ נְמִי הַיְיָ נְדִיבָה
יְכֹלָן לְדוֹז כָּוִי יְמָה הַמְּמִיטָּה וְלָמוּן רְבָץ וּמְכָלָן
וְחוּרְבָּה וְבָרְבָּה וְבָרְבָּה וְבָרְבָּה וְבָרְבָּה וְבָרְבָּה

הנובע לבעליין ברכ

卷之三

כון מטה ומיל נומן דהו

הוֹצָאָה תְּפִלָּה פַּקְדָּן

אֶל-עַמָּךְ נִגְמַנֵּת מִמְּרַבֵּי מִזְמָרָת

卷之三

בְּאֵת אֲגַעַת אֶנְמָד חַכְמָה

סְלִיבָנִין

כל גנות פרק השישי

לוייתן

כטלו'

ביבות שלמה

וְתַחַת יָמָרֶץ וְתַחַת נִזְבֵּן

בנוסף לשלוחת הנקודות, מטרת המבנה היא לסייע בפתרון בעיות מילוי ופערות של מושגים טריים. מטרת המבנה היא לסייע בפתרון בעיות מילוי ופערות של מושגים טריים.

ו) עירובין פט' ח' קו"ב "כמיהות", ווועלן וכן כל כנג מס' כו
כ' כל כנג נפרק צמיילוּוֹ נכרמלויות כי מכרת"ה
וזל פ"י דסגן טalgo רהי' לביות רכ' הי' תל' מ"ט מ"ט פ"ר צמיילוּוֹ
וכן פ"י כמ' ס"י ש"ז סק' ב', ומפע' כת' לדסת בבלטב פנות
מד' ע' סוי' כנג רכ' ב', שברי' כו' פרוץ למוקט סמותה, זגדראיט
חמוסיט, דלוין וחתקון ני' נגג פלורין צמלוּוֹ נכ' נו' צלע'ה, ג' ע' י' ב'
הין נגג מהיותו נגמלה בנטחי ק'תוּוֹ זאגג זוניגטו טעמ' חד',
זהו כו' ק' זמגד כטניאט מס' נו' דין על שפטאותו הין טלאס דין
מיהיות ט' לכ' הי' הלג' הכרמלית, ופוג' הין לע' מיהיות צ'ע' סוכה
פרוץ צמלוּוֹ נג'וּ צלע'ה, ג' ע' מהיותו כן כה' מיהיות בבלטב,
ול' ו'

שם פ"ג צבגנ"ה צו"ב בטומן צו"ג שוי כבנתים כי במלודלי צב
כליי מוקיון כתיר וכטול רלו' מכוטל צו"ג מילוט פומות
מד"ט ותימול זחמס כהארות רשות בימיין, וככוטל רשות ציביס
וחמץ מדרגןן לרסי"ל. גנו' במתומות, ווין שכוח פומות מי' נט'
גנו' טלי' ווינו' מ"פ, חכל עמדו פמות מד"ט בטומן במלר ווילו'
דינו' בחדר ווילו' מלך רשות לאנמו', וויל' צו"ג דמקיס במלחוס
חאל' הנטופיןlein בון בוטח חולקה רשות לנמאם, וגד"ט סק"ג גומך
צלהית בר"י מוקיון ליטנו' רשות ברגנות, ווילר' רעת נטע נכ"א
ס"י נכ"ז ס"ה חכל לס בון סמכוב' לארכמלה כי' אzo רעת כרמאנ"ט
ווקסב' מסונגו' ודעוווץ' פ"ח ה' נ"ט חכל נמלחת חכל נטפוך
כ' וויל' דרונט' ס' ס' דיזט' קלה.
(ט) עירובין פ"ו' צ' הו"ט גוזטעל, ותימול פיע' דהו' נט'
ונוחות כ' וויל' זבקעת זגס נט' כו'ויל' זקעט
וילמיין גוד מחות כ' או' טס סטמלה כ' טיגס כמספקס' צמיין
קמלה, דכל גם ערוכס' כל' שט' צת' ק"ה נצעיניהט דמענן מיזו' היון
כתס' כו'ויל' לי' מה'יא' סכנייט' זוקען צב' כ' טיג' מטוס' דרא'א
פליג' בתס' כתז' דעל' נמי' צפומות לו' מלון, חכל ליזונ' קוּטָעָה
דמלחת דכו' טס' גל' פחת, וויל' נמ' צ' טס' צנ' צנ' צ' ו' טס'

סימן

ב' ז

הלו^ת עירובין טימן קד (מ)

וְלֹא כִּי כָּמָה כַּרְמָלִים; מִתְּלַבֵּשׂ כֶּגֶג לְכָיִן גַּס כַּבְדָּלִים כְּבָיִזְמָן
מוֹרִי לְכָיִן וְכַבְדָּלִים פָּחוֹת מִדְּבָר נֶגֶם יְמִינָן שִׁיקָּה כְּבָגְדָּלִים
וְכַבְדָּלִים מִפְּנֵי שְׁלָטָן כְּבָגְדָּלִים נֶגֶם כְּבָגְדָּלִים כְּבָגְדָּלִים
יכְּבָגְדָּלִים נֶגֶם כְּבָגְדָּלִים כְּבָגְדָּלִים כְּבָגְדָּלִים כְּבָגְדָּלִים
שְׁכָרִי גַּס כַּבְדָּלִים חֲלִיאָה מִלְחָמָה טַלְמָה וְכָהָרָה צֻולָּת מִנְעָן וְחַמְבָּדָלִים
וְצַדְקוֹנוֹר גַּעַט חָלוּי מִלְחָמָה, הַמְגָנָן לְמִתְּשִׁיבָה קְרִיְתָה קְרִיְתָה קְרִיְתָה
כָּל צְלִינָה מַעַד נְפָה לְכָהָרָה בְּקָעוֹת גְּדוּלָה, וְמַעַב הַכָּיִן וְהַמְּרוֹר גַּעַט
מַעַב גַּעַט וְגַעַבְבָּה וְכָיִינָה מַלְוָה זָרָה דַעַת כָּיִן כְּשִׁיבָה בְּכִיסָּה גַּעַט
שִׁיעָור דַעַת כַּבְדָּלִים כָּוִי לְכָיִן מַעַד טַפְתָּה, וְגַמְבָּז נְצָבָה סִיְמָשָׁה
סִמְמָשָׁה דַיִן גַּחֲבָדָה צְבָשָׁה כְּפָעָת, דְּגָנָה גְּלוּמָה כָּל עָכוֹ בְּקָיִן כְּרָמָלִים,
וְלִמְשָׁה כָּל נְפָה וְלִמְוֹי כָּוִי לְכָיִן [וְחַמְבָּדָלִים נֶגֶם כְּבָגְדָּלִים כְּבָגְדָּלִים
וְמִתְּלַבֵּשׂ כֶּגֶג לְכָיִן דְּמַתְּקָלָה חֲנוּטָה טַפְתָּה כָּל סְבִיכָּמִון].

וונגה לו דו לי בלאכ כרכ' לו כטמוהן, וככ' מודע טמוהן
גענין כסין לער' דל"ה גוד מסיק, וככל' בגג כטולע
לען שיך דיווריון מלוקין, וככל' קה לאטמוול בוג' ברכਮלויה.
שם גדרוילס ולי מקריב נמי לנו הימרין כי גדרוילס הלו כו'
בזיט גדרלטס ד'ע' גדרלטס מה' לנו הימרין פ"ת כמ"כ רצאי
וונגה פ"א ג'

שם כוון ופטיזיו כהריזיג, זיליאט כוון נלרט'י' כמו שכך דיוו, ולכמוהו נוועט ל"ה כהן פ"ה מ"ג לפ"ה דבכה פ"ל פ"ט מג' רוחות.

שם גולדיניס ליעט פטייר לחיימי ציטר מ"ס, מגוואר מוזניאקס זיטיאל מ"ס זולני כוינטלייט, ולע"מ מ"ס ולכמוהו קטב נכו דמיהוות צעלן כוקטו ליריך ציטר מ"ס נל' מזיצי מיהוות, מ"ת גאנדvas " לדף נלען מיהוות כלל גל' כוין ברמנלאט, הגל' מ"פ, לי כוין יידר מ"ס מהלי כוין, וכונחוב דכיזן ליטר מ"ס ה' מכהי לי מהוות ט"ב גאנדvas, ולע' למינין לדלאו מ"פ כוון זבוחה. הולק. בומיהוות י', ומטעמלו לדנט צפחו לע' מיניכר צחוכו טכטל מונאך, נל' מ"ב נמי גאנדvas למאנצון נמלוק. מרטוווזה לדטפה, ובוי ברמנלאט, וכראטה' צ'אל' כביזה, להאי לדטפה נמי כוין ברמנלאט מכהן זאגנו כטנין גאנדvas נל' מ' וגנ' ייחידי לאכגען גאנט דלע'ס גאנ' ברכבת רה'ג.

צ' א' גורוכ' קיימ', דס' ג' דבְּנֵי מִינָּכֶל מִמְּנָה חַיִּים כִּי
לְגַלְגֵּל בָּוֹת טַע פְּרַטְאָג דָּבוֹר סַמְּדָגָל מְטוֹט
פְּרִזְן לְסָבָר, וְס' ג' דָּמוּלִי דָגְנָן צָוְלָן עַל כְּמַיהֲיוֹת, וְסָבָר וְסָבָר
דָּלְפִּיס לְמַרְיָן גָּדוֹלָה שְׁמַעְלָל תָּמָן זָהָן גָּדוֹלָה, וְקָטָן
לְרָגֶל וְזְמָנוֹלָל מְדֻבָּמָהָל, וְמַיְכוֹ לְמַהָּר וְמַתְּנִי דָמָנוֹלָה, וְקָטָן
מְמַיְוָתָה לְמַהָּר יְתָמָן מַהָּר דָּפְרִין קוֹטָם דְּסָמוֹלָה דְּסָמוֹלָה
לְהַיִּם נְמִימָה לְבָב מַהָּר דְּסָמוֹלָה, דָבָר צְמִיכָלָה מִמְּיָאָה כִּיּוּשָׁמָן
דָּבָר דָּוִין עַמּוֹד גַּבְּרִיל גַּבְּרָה יְ וְחַצְבָּה יְ, וְלְהַכְּבָדָה
צְמִיכָלָה קָטָם דָּרְכָה לְדָרְכָה וְזְמָנוֹלָל מְדֻבָּמָהָל, הַלְּכָד כְּגָם
לְרָגֶל נְפָע וְזְמָנוֹלָל נְפָע, וְכָהָר לְגַיְל פָּגָע יְ פָרָטָן צָבָס בְּיַוְתָלָי
דָּגְנָבוֹת יְ כָּבָה מַיִּיל רָקָן לְמַהָּר וְגַם יְתָמָן לְפָרָטָן
דָּבָר מְסָס דָּלָה מִינְכָּר מִמְּלָוִות דְּהַקְּטָן מִמְּהָר נְלִמְנָלָל קָכָל
הַלְּגָד וְעַז דָּמוּלִי צִוְּרָה מַעַיָּס, הַלְּגָד דְּקָטָעָה לִי-לְכָתָם סָבָר יְכָר דָּלָה
דָּמָלוֹק בְּרוּיָה שְׁלָמָנוּבָה וְכָהָר נְמָצָא תְּהַלְקָהָן גָּס לְמַעְלָה, הַלְּמָמָה
דָּמָנוֹתָה בְּצָתָה חַבְצָי כְּמָסְלָקָן וְעַיְלָה תְּקָלָה כְּתָנָה וְתוּמָה
כָּלָנוֹס נְמַנְלָבָה, וְהַלְּכָד דָּוִין בָּוֹת שְׁבָגָג לְמַהָּר כָּלָיק
דִּיבָּר שְׁלָמָנוּבָה נְמַחְכָה כְּנַמְמָכָה גָּס גְּמַנְלָבָה, וְכָהָר קָלָמָה
יְנִמְמָה קְלָפָה צִוְּרָה מַעַיָּס דְּזִוְּהָה בְּלָמָנָה מְחוֹזָבָה, וְקָטָם סָבָר
בְּסָמְלָכָת כְּזִוְּהָ, וְגָס זְמָנוֹלָל הַפְּרָקָן שְׁוֹמָן, וְכָהָר
מְלָמָנָה נְמַחְכָה וְמַחְקָתָה לְגַנְעָנָה דָּלָה חַבְצָבָה פְּרוֹזָן זָהָר, וְכָהָר סָבָר
דָּלְעָנָה כְּלָמָלִיט צָוְרָה מַעַיָּס, וְמַטְנִי לְיַעַן סָבָר וְחַבְצָנָה זָוָה
הַלְּבָנָה חַבְצָות מַהָּרָה נְלָהָר, וְכָהָר צִוְּרָה מַעַיָּס גָּס נְמַתָּה כְּרָמָנָה,
הַבָּנָל חַבְצָה חַלְוקָה מַהָּרָה כָּוִי לְרָבָן וְהַמְּנוּיָה כָּבָס דְּזִוְּיָה
לְמַנְמָה כָּךְ דְּיוֹרָין חַלְוקָה נְמַנְלָבָה, וְכָהָר נְלָהָר מַסְמִי חַדְדָה, וְס' גָּס
יְנִמְמָה כְּרָמָנָה עַד סִיכָּה יְהָר מַעַיָּס צָבָן חַמָּה, הַבָּנָל גָּרָם וְכָהָר
תְּמָתָה וְכָהָר צָבָן תְּלָהָר נְלָהָר שְׁלָמָנוּבָה חַלְוקָה מַהָּרָה וְשָׁבָס כְּרָמָנָה,
וְלְפָרָטָה גָּס אָבוֹ מַמְלָקָהָן לְמַהָּרָה דָמָסִיק דָמָיִיל צִוְּרָה מַעַיָּס

מן הכתלים נעשה כולם רה"י : מז' (ס"ה) הכלל על מהירות הבית בעניין שאין מחיצות ו פילוגין י"ג
הבית ניכרות לעומד על הגג הוא כרמלית (ס"ו) ואפילו הוא גבוה ורחוב הרבה * ואם (ס"ו) תלון פתוחה
לו מן הבית הוי כריה" (ס"ה) זוכן ויזן הבולטים טן הכותל ויש בדם ר' על ר' הוי כרמלית חලלא
א"ב תלון הבית (ס"ט) פתוח להם : יז' (ע) * שחרוי כרמלית אנים ככרמלית אלא הם נרדנים (ע"א) לפי
קמנד ב' פ"ה ומכ' גביהם ורחבם : יח' (עב) יגדר כרמלית (ענ) שלא ירא פחות מד' על ר' ואני תופסת אלא עד
עשרה (עד) ולטulla טעשרה הוי מקום פטור לויימים ונחלים (עה) סמייא משחנן הלך הנוטל מרם
מעל פני המים עד עשרה באוויר (עו) הוי כרמלית (עו) למעלה מ"פ. קנס נור (עה) גשomer
לומר נס י"ד
משנה ברורה בואר בלרב

באור הלכה

לרים היו. חיך אלף נסמות מספקנין היו מכת' כס"י כו' אף לרגן גורו דילס'ו כרמלית יהודית צלינו יונטו כו היה גון כדין היינו רהаг סרכיה וגמו' ובמיט'ס בגמרא [קיוחה יהסמכה] וזה מדין קלחן סגמלו בק' ווא תוכו כרמלית' וועל גורו דס''] ועם דתנן במתוך חוו'ו כרמלית' פיטו דטה'ס' לאיזו'ו ולן קדשו'ת פג' נג' נמזהה כל קנב הוי נס'י בוט'ס' כמוך לו : * נג' כבולט' ולו'. סאנ' הא' כס'מ' צפ' ס'ק' כב'ין דעתם כתופת' דזוק' בז'כ'לע' סאנ' לחוץ' ב'ציט'ו' ר' פחחים דלו' יט' פל' געתה טס' כרמלית' וסמי'ל' יהס' כטולט' כל סאנ' מוס' דינר'ן מלוז'ו' קאנ'ס' סה'ס'ו'ן חבל' נפח'ת מ' ר' פחחים מות'ר פל' ה'כ'ל'יט'ס' וכ' ז' סאנ' קנב' כב'ין ס'ו' נ' דמת פ'ר'ץ' ונה'ת'ת ב'ל'ה' ז' מצע'ין כן' וכ'ב'ין'כו' בסאנ' כב'ין מ'ל'ר' ונק' נ'ת'ת' ח'יט'] ה'ל'ן מכת'ית'ט'ס'וק'ים מ'מע'ן ד'ל'ז'ו'ן' כ'ז'ל'ט' סאנ' מ'ס'ו'ן נ'ת'ל'ט' יה'ס' כטולט' ח'ז'ו'ן ד'ל'ז'ו'ן' ז'ל'פ'ל' פ'ג' הנ' ח'ז'ן ס'מ'ח'יות' נ'כ'רו'ת' יה'ז'ו'ן' פ'ג'] ה'ל'ן נ'מ' כ' ס'כ'ת'י' דעת' הא'ג'ר'ת' ו'�'יר' פ'ג' ק' ס'נ'ו'ן' כ'ג'נו'ש' ד'וח'ג' ד'יט' נ'ס'מ'ז' ז' ס'ט'ז' נ'ס'ק' ב'ט'ל'ט'ו'ן': * ואם ח'לן' ס'ת'ו'ן' ו'וכו' . ד'ל'ז'ו'ן' כ'ב'את'ן' מ'ח'י'ק' ד' מ' ז' ו'וכ' ז' כ'ט'ג' ב' כס'י' צפ'': * חז'ו'ן' כרמלית' יה'ז' א'ה'ס'ל'ו' מה' ס'פ'ק' נ'כ'ג'ס' כ'ס'י' ח' ד'ה'ז' מ'ק'ס' פ'ט'ו' כ'ר'מ'ל'יט' מ'ז'ז'ז' ד'מ'ג'ז' מ'ז'ז' ק'ת' מ'ז' ז'ת' מ'ז' י'ס' ז'ת' ל'ח'ק' ז'ס' ס'מ'ק'ס' פ'ט'ו' כ'ז' ג'ה'ג'ז' ס'כ'ר'מ'ל'יט' ו'ס'כ'ר'מ'ל'יט' מ'ק'ס'ו' ב'כ'ל' ז'ד' מ'א'ל'כ' ב'כ'ל' ו'וכ' ז' כ'ג' פ'ג'ל' ז'י' ז' :

שער הציון

פְּנִימָה כמי פְּנֵי נָהָר לו מַחֲנָה טְמֵה : (ס) סִינְיו אֶפְלֹו פְּלָגָה נָהָר כְּיוֹ רְסִי : (פ) וְלַפְתּוֹ לְגַבְרִין מַלְטָרִי נָגָשׁ סְכִלְתִּים מַמְחֻזָּן עַשׁ פְּחִיקָה שְׂכִתוֹן סְגִוָּה לְעִיטָרָה פְּלָרָס כְּלָל גּוּוִי : (ח) מַמְשָׁקָתָה תְּחִסָּה וְסְלִמְכָּס וְסְלִמְכָּה וְפְּלִימָה כְּסִימָה זְגִילָה סְסִימָה זְגִילָה גְּזִילָה דְּפָתָה כְּאַחֲרָה כְּן סְוִים (לְפָסִי) וְלִיְלָה כְּחָמָר כְּוּ מַכְסָה דְּשָׂהָה : (ספ) וְלִיְלָה כְּרָצִים נְעִירָה כְּרָצִים פְּרָצִים סְסִימָה לְקִידְרָה סִינְיו קָרָךְ : (ט) בְּכִיָּה וְסָכוֹן נְכִיָּה כְּרִיכָּה כְּמַדְבָּשָׁה פְּרָלָה יְכִילָה דִּין רְסִי :

הרחבות ד' טפחים והינו מזוות הפתחה מכאן וככאן אם יש בהן ד' וגם יש עליה משקוף מלמעלה הרחוב ד' שיש תורה מקורה עלייו ואומרים בו פי תורת יירוד וסותם וכמו שיתבאר בס"י שס"א (סעיף כ') ושם"ה והרי זה כאלו היהת מהচיצה לפני האסקופה ועל ידי כן נמשת רשות היחיד ואסור לטלטל דרך עלה מפני שמטלטל בכרמלית לכרמלית דבר רשום היבין:

ט ואם אספופה זו שנעשית רשות היחיד ע"י פ"י תקרה יורד וסותם הוא לפני רשות היחיד גמורה שמותר לטלטל בחוכה כוגן בית וחזר מן הורן היה מותר לטלטל מהאספופה לפנים או להפך שהרי מטלטל מרשות היחיד לרשות היחיד אלא שיש לאטור ממש שאין הכל בקיאים לדריך אם יש ברוחב המשקוף ד' שכשאנין בו ד' אין אמורים בו פ"י תקרה יורד וסותם והרי יש לאספופה זו דין כרמלית אם אינה גבוהה עשרה ואע"פ שאינה רחבה ד' ואין כרמלית בפחות מד' הרי כל רשות הרובים שלנו הן כרמלית ואין מקום פטור בכרמלית אלא כל דבר שיש בה אפילו אין בו ד' על ד' הוא בטל עצלה ונעשה כמו שיתבאר בסיס' שמ"ה (פרק י"א) שכן עיקר ואף אספופה זו בטלה עצלה ולא אצל רשות היחיד שבפניהם הויאל ויש דלת מפסקת בינוין ואף בימנו שהפטה בתמונה אין האספופה בלפונם אלא להלוואו וגהא עינוי לחיבור לטלטל.

ברמלית) (כמ"ס עמ"ב):

וילן יש ליזהר בבית שפטחו פחתה לרמלית שלא לטלטל מן הבית ולחוץ רק עד מקום שקייפת הדלת ולא יותר אפילו משחו כי שמא לא יהיה במשקו רוחב ד' ומשקיפת הדלת ואילך הוא כרמלית ואעפ"כ אין לטלטל מהכרמלית עד מקום שקייפת הדלת מבוחן כי שמא יהיה במשקו ד' והוא כל רוחב האסקופה הוא רשות היחיד אף משקיפת הדלת ואילך נמצאה למדר שהאסקופה משקיפת דלה ואילך כלפי חוץ מטלין עליה מספק חומר רשות היחיד וחומר כרמלית: וכן בחול שעליה עד גובה י' טפחים מן הארץ אבל מי ולמעלה הוא מקום פטור אף

יא ולכן באופן מקובל שאותן מוקומות שאסור הטלטל שם מהמת שאין שם עירוב ופתח בית הכנסת הוא לצד הרחוב ואין שם חדר לבני הפתח והנכרי מביא המפתח יש להזיר לשמש שלא יקח המפתח מידו עד שייהי עמו תחת המשקוף של הפתח כי שמא תחת המשקוף הוא רשות היחיד ויטלטל מכורמלית שלפני בית הכנסת לרשות היחיד על כן יקח המפתח ממנו תחת המשקוף אחר כך יפתח המגנוול ולא יפתח הפתח עד שישיר המפתח תקופה ולאחר כך יפתח הפתח כי שמא תחת המשקוף הוא כורמלית ונמצא מכנים

קונגרס אחרון

* עז' צי' חשובה הנחה אלא אם כן עמד שם לפוש אכל אם עמד שם לתוך משאוי הרוי עמידה זו משינוי רף לא צורך הילוכו ואיבכה חשובה הנחה וכן צריך לומר שמדובר בשום שותה או זורק מרשות היחיד עז' לרשוטת הרובים או להפער דרך מ Zukom פטור שהוא חייב:

ב וכן העומד במקומו פטור ונוטל חפץ מרשות היחיד או מיד מי שעומד בראשות היחיד ונוטנו בראשות הריבים או בידי העומד בראשות הרכבים או להפוך * ולא נחה ידו כלל במקומות פטור בשוחילכה דרך שם חייך אבל אם נחה ידו שם קצת פטור אבל אסור לעשות כן מדברי סופרים אפילו עיי' שנים כגון שאחד עומד בראשות היחיד ונוטל משם חפץ ומינויו במקומות פטור והעומד בראשות הרכבים נוטנו מפני שמדובר באיסורי שבת לגורום לכתחלה הוצאה מרשות היחיד לרשות הרכבים או להפוך וגורה שמא יבואו להוציאו מרשות היחיד לרשות הרכבים או להפוך בלבד בהנחה במילוי פטור ביחסים.

ג במה דברים אמורים ברשויות של תורה שהן רשות היחיד ורשות הרכיבים גמורה אבל ברשויות של דבריהם כגון מקום פטור העומד בין ב' חזרות שלא עירבו מותר לעמוד עלי וליטול מחער זו ולענין בחוץ זו וכן במקום פטור שבין רשות היחיד לכרמלית עד שתתבאר בסימן [שנ"ה] (עמ"ג) (שכין שאך ברשויות של תורה אין אישור כזו אלא ממשום גורה אמר ברשויות של דבריהם היא גזירה לגזירה) ויש אוסרים אפילו ברשויות של דבריהם מטעם שתתבאר בס"י [שנ"ג] (עמ"ה עמ"ג)]

ד' וכל זה כשבודם במקומות פטור ונעשית שם הנחה כמו שנתבאר וכן אם עומד בראשות היחיד ומינה חפץ במקומות פטור וחוזר ועוקרו ממש לכורמלית או לחצוי שאינה מעורכת אבל אם מושיט או זורק דרכן מקום פטור בליה הנחה בינותיים לדברי הכל אסור שהרי כיווץ בוה בראשיות של תורה חייב חטא את כלן בראשיות של דבריהם ואין בגין גורה לגורה) ויש מי שמתיר גם בוה ואין לסמור על דבריו [כמ"ש בס"י טב"ז] ולדברי הכל אסור להוציא מרשות היחיד למקומות פטור אפילו דרך ראשיות של דבריהם כגון כורמלית או חצוי שאינה מעורכת אפילו בעלי הנחה בינותיים וכן מאיסורי מרשות היחיד לשרות יהוייך דרכן כורמלית כמ"ש בס"י טב"ז (טב"ז י') והוא הדין מכורמלית לכורמלית דרך ראשות היחיד כמ"ש שם אבל מכורמלית לכורמלית דרך מקום פטור מותר תוך ד' אמות: ה' הילכה למשה מסיני שהמעביר החפץ ד' אמות בראשות הרכבים חיב ווחכמים אסור להעביר ד' אמות בכורמלית אבל מקום פטור מותר להעביר בו בכולו אפילו הוא ארוך אלף אמה ומותר לטשטל מגרמלית ולברמאלית אחרה פונך ד' אמות בגנו מים לבקעת וביצוא בבו משאר הברמאליטים.

ככל ויבואו להחמיר הטלטול בתמוננו יותר מדו"ק אמות :

ולמה חזשו יותר לאיסור הטלטול בחוכו מלאייסור הטלטול ממנו כברמלית גמורה לפי השהטטלות בחוכו מצוי יותר מהטלטול ממנו כברמלית גמורה ולכן בטלו זה מפני זה שהם אמרו והם אמרו: ח' ולכן מותר ליקח מפתח מכורמלית שלפני גינה לפתחו ולנעלו הגינה או להטמיןו בתוכה ולחזור וליטלו ממנה כשהוא עומד בחוץ אע"פ שהגינה היא רשות היחיד גמורה מן התורה אלא שהיא כברמלית איד"ס אם היא יתירה על בית סאתים ובכלבド שלא תאה מפסקת בינוין אסקופה שהוא רשות היחיד בגן שותיא גובהה עשרה ורוחבה ד' או אפילו אינה גבוהה כלל אלא שיש לה מחיצות (א) מן הצדדים

קונטרא אחדרון

א) מן הצדדים כו'. עי' נמק' דג ע"י דכומן כתם עמי סל מגץ מונטראז נ' מתקינות נל סטטוט

1) שבת ע"א ל"ג אע"ג:

² סק' י': (3) סק' ד': (4) עירובין ציד ע"א ד"ה בשתי: (5) פ"ט ס' 2: (6) ג"ה ע"ב ב"ג מורה נא: (7) פ"ג ע"ב: (8) סק' י':

קובץ בית תלמוד להוראה

קובץ בית תלמוד להוראה

מג

קובץ

ענ

ב' משה פרייעדמאן
ראש הכלול

ט' ט' ט' ט' ט'

אוור בדין מדרגות (סתעפס) שלפני הבתים הפתוחין לר'ה

שאלה בדין בתים של יהודים או ביהנ"ס שיש להם מדרגות הפתוחין ויש שיש להם מעלה אחר המדרגות לפני הבית אסקופה (כען פשת, פארטש) מקום ד' טפחים על ד' טפחים ויש שהמדרגות עלין אלה עד פתח הבית ממש, וכרגע יש להם מחיצות ברול (געיטס) מן דין ויש לעפומים שאין להם מחיצות מן הצדין, ויש שמדרגות הרבה יוגבאות י' טפחים עיי' לקמן לפ' חשבון דמלתקט י' מתוך ד') ויש להם רק מדרגות מועטות שאין מגען לי' טפחים עד לעללה ויש להם מעלה תקרה כען גג על האסקופה ויש שיש להם לצד הד' אצל יוגבות קצת בליטה והוא ב' פסין מן הצד, והשאלה היא מה דין לעניין זה שבכת מהבית על האסקופה ועל המדרגות ומהאסקופה על המדרגות מר'ה ר' עליהן, והשאלה היא כיון שנמצד הרה"ר אין לו מחיצה נמצאת לו רק ג' מחיצות ופزوוץ לר'ה"ר, ושאלה זו אינה מבוארת בהדייא ברכבי טיקים ע"כ בעזהשיות נבדך כל אופן מה דין, ובכל אופן ונשנה ובדין זה יש לדון בכמה צדדים: א) מדין חורי רה"י אם נאמר דיחסב לאסקופה והמדרגות חור להבטי. ב) משות מקום פטור דברגיל אין בכל מקום השमשות ד' אם נאמר דnochsh למקומות פטור וכן להשיטות בריהם דאין כרמלית לעללה מי' אפי' במקומות ד' עיי' לקמן, א"כ לעללה ישشب למקומות פטור וכן יש סוברים דמקום שיש לו ג' מחיצות נפרץ הד' למקומות פטור מותר. ג) אם נאמר דמדרגות ייחסבו למיחזק עיתות מדין תול המטלקט י' מתוך ד' (ובזה נכון גם מדין לאחרים עושה שה עצמו לא כי'ש). ד) בדין אם יש לו תקרה מלמעלה המבוואר בס"י מדין פיתקה יורד וסוטה. ה) אם יש לעללה באסקופה מצד הרבי עיטה מועטה שמצוין בהרבה מקומות, מדין כי פסין בחצר המבוואר בס"י וג' ונבדך כל הצדין לאן ולכאן מקור מוצא הדין בקייזר.

ר'ה"י

כלואורה היה אפי' דיש לו דין חורי רה"י ולדמותו לדין דסי' שנ"ג בכ' וחיל' המחבר זיו הבולט מן הכלול לר'ה לעללה מי' ויש בו ד' על תולון הבית פתוח לו מותר מדין חורי רה"י, והוא מדין המבוואר בג' הבית וחולון פתוח לו מותר מדין חורי רה"י, והוא מדין המבוואר דחור הפתוח לר'ה"י שבני רה"י יכולן להשתמש עליו יש לעלו דין

בתר שאר יישוב העולם, לענ"ד אף' אי יהיבנא לומר כן דאוזיל יישוב העולם, כמו דאוזילן אחר היבשה אף שעומד בים בזמן שישראל היו שרוין במדבר שהי' למדבר דין רה"ר וכך שבס' שבת ד' דא"כ ה' הי' היישוב מדבר, ועיי' בשווית משכנות סי' קכ"ב בשם אורח' ח' לכל המדבר הי' נחשב לר'ה"ר או א"כ בזמנ הי' נחשב כל מושבן לפי שהי' נהוג אז במדבר ולא אחר יישוב גם זה דשליטה הרוח, והוואיל ואז לא hei שליטה הרוח במדבר לכלות ראיו לדון הענן כפי הזמן ומהמקום החוא ולא אחר היישוב וממייד הדין נוחן או שייה' חורת מחיצה, ובעיקר הטעם שלא נחשב לנו"ד דמחיצה בעין שיהיה דבר ממש שלא יוכל לעבור דבר שיכלון לעבור בו מקרי מחיצה שהגדים בוקען בו, והיות שענין דבר שיכלון לעבור בו כדיוע אין עליו שם מחיצה.

ולמסקנא דמילתה אף דמחיצות ממש אין להקל נגד המ"א ושאר הפסיקים דבעינן שייה' המחיצות יכולות לעמוד כאלו הי' ע"פ השדה, מ"מ בסכך DSTIMMA הפסיקים דלא בעין דין תורה עליו לכל דקוקיו יש להקל בכח' שהסק' יכולה לעמוד מפני שטבographies סוכבות אותו מכל צד.

כלענ"ד והשיט'ב יצלנו משגיאות ידיכם וידיד בית אבחתכם צ"ל, הדור'ש באה"ר ואה"ע,

זה היה מדרגות זבולן ויששכר שהיה יוצא בפרקטיה בימי ובדריכים כדי להשפיע לומדי תורה, וזה הדרך הנכון ושר לכל אדם בכל החכמה בצל הכסף, אבל זאת העבודה היא עבודה קשה מאד שיתה אדם עוסק וכוי בשביל אחרים ולא יחשוב בו לעצמו יותר מאשר עני ואבינוים, ע"כ הזהירה התוהיה כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל מאכל, ר"ל שתהייה כוונתכם בשעת נסעה מיד לטבעות עץ שהיה למאלא אחרים ולא לבדוק רק להשפיע לאחרים, וזה פי' המדרש הה"ד ע' ח' היא למחזיקים בה וגוי ר"ל שייה' כוונתכם בעת התעסקותם בעולם להיות מחזיקים בלומדי תורה וכו'.

(מאור ושם פ' קידוש)

מה

קובץ בית תלמוד להוראה

הוקל לעצמה, והראשונים וכמפרשים לא נזכר הטעם, והטעם א"ל דלא
אקליז'וונעה לתשmis'ז זהה גענעה ריך להילוק ובפרט דגנעה גט ליכת
טניעים להר' אך זהו דוחק, ובקונטרס אהרון לש"ע הרב בס' שמי' →
אך באמצע דבריו שם שהאריך לעניין דלה דלא נחשב למחייב ז'יל
אפע'כ אינה (הדלת) כפרצה ממש וכו' שאם היהת כפרצה ממש היה מותר
לעיל על כל אסקופת הבתים מטעם חורי רה' וכו', ע"כ לעניינו. ובסעיף
נchap ז'יל ואך אסקופה זו בטלת אצלה ולא אצל רה' שבפנים הוואיל
טלת מפסקת בגיןן ואך בזמנן שהפתחה פתוחה וכור' הוואיל והוא עשו
ז'ינו ולנעול ע"כ. ולפי'ז מה דמותר בויז מטעם חורי רה' הוא רק
זהן פתחה פ' שאינה כולה כמו חלונותינו שלנו ורקفتحה ממש שאין שם
הסתומתו וכן בגג בס' שם הא אבל היכא שיש דלת או כמו חלונותינו שלנו
שלב בסתומו ולא שיין דין דחורי רה' דלא בטל לפנים. הרי שלך בהדייא
שייך חורי רה' אעפ' דלמסקנא לא שייך להחמיר מטעם זה מ"מ נ"מ
בן בכמה עניינים).

חומר פטור

סבירא בש"ס ופוסקים דמקום שאין לו השימושות ד' מקרי מקום פטור
הארט לטלטל עליו בין מר' רה' ובין מר' רה' בין אם גבוה י' ובין אין גבוה י'
בפתחות מגן דאו בטל לר' רה' ולבנינו הא כל מדרגה לעצמה פחותה מד'
שווים ברגלי, א'כ אפשר דהו מקום פטור ומותר לטלטל עליו בין מר' רה'
המודרגות מתחילות חיכ' מר' רה' ובין מר' רה', או נאמר דמצטרף מדרגה
של' עצם חבירו והו מקום י' (וממנה עלי') מיד' ומשמש לכואה לא שייך
בשיש מקום ד' רק אין לו השימושות שיש יתרות עירובין ע"ח או
ז' חוליא וכדר' אבל כאן שאין מקום ד' בכלל עצמו לא שייך לומר
ז'�ו וכדר' ד'א'כ בכל דבר יש לומר כן, אך השאלה היא אם נאמר דמצטרף
למקום ד') ולא ראיית מיבור דבר זה.

אך נראה לי דלא כורא אפשר להביא ראי' דמצטרף מג' עירובין ד'
הדאיתא שם אמר רב הונא עמוד ברה' ר' גבוה י' ורחב ד' ונען בו יתמד
שמי' עיטרו (פ' רשי' עמוד וכו' והנותל ממנו והניח עלי' חיב' ואם נען
אשר יתמד כ"ש מיעטו לוחבו מד' ובittelו מחרות רה'') אמר רב אדר' בר
גביה זגבוכה שלשה (פ' רשי' ובגבואה היחד שלשה אבל איינו גבואה ג' בגנה
פ' חשב ולא ממעט), אכ'י ורבא דאמר תרווייהו אעפ' שאין גבואה ג'
ש לא משתחש לי', רב אשי אמר אפי' גבואה ג' מ"ט אפשר דתלי כי' מידי
בש' וכו'ין דחווי לתשmis'ז דעמוד מיני' השיב ולא ממעט) ע"כ. ועי'

רה' (ואך דיש ראשונים דס' דחורי רה' צ'ל ד' עלי' מס' חוס' דרכ' זה רק לעניין לחיב' הזרוק עליו מורה ר' אבל לעניין היתר
מר' רה' עלי' אפי' אין בו דעת' מותר, ועי' בגרא' ועוד הפ' בדברי ה' דנקט
כאן דעת' ז' ומכח דין זה ה' אפשר לומר לעניינו לכל ה' והמודרגות למלعلا מי' (שאו לא ניחא תשmis'ז לבני רה' ר' ר' לבני
יחסב לדין חורי הבית אפי' אין להם שום מחיצות והו כראה' לכל
ולמלעת מי' מדברי המחבר בדיון ז' משמע דרך למלעת מי' מותה
למלעת מי' אסור בויז הבלתי אך המג' א' הקשה דגם למלעת מי' יש
חורי רה' כשפוחה לר' רה' דआ' ג' דאו אפשר גם לבני רה' ר' להשתמש
מ' מ' כיוון אפשר גם לבני רה' לחשמש הוי חורי רה' דהמג' אל
לעל בס' שמי' ס'ק ב', לעניין חורין המפולשין ולר' ר' לר' ר' למ'ט
דאפשר לשניהם להשתמש דחורי רה' (וחותס' הוא רק להס' ד' עי' ש)
זה הוא מחלוקת הפוסקים. וגם בהרבה ראשונים משמע להדייא כת' (בדין בור' וחוליא' ועוד). ויש שמשמע להיפוך (ולכאורה נואה ל'
ברורה מדברי הגמ' שבת צ'ט ע'כ דבע' מיני' וכו' בעמוד ברה' ג'
ורחוב ד' וכו' כיוון דמקום פטור קחתי' וכו' (פ' כיוון דא'א' לנ' העמוד רק כרקו לאיר למלעת מי'). ומרתץ באית ל'י מושעא ע'
בדROLט אכן מהעמדו מן הצד למלעת מי' והוי חורי רה' וזרקו עליו
מי' וחיב' (עי' ש' ברש' שפ' ב' בפשות). משמע להדריא דגם למלעת
הוי חורי רה''), עכ' פ' לפיז' גם למלעת מי' שייך להרבה פוסקים חורי
ולבענינו גם המדרוגות למלעת ייחשב לחורי רה' דפתחות לר' ר'
באחרוניות בתל שדרנו זהה).

וועי' באבן העוזר, וכמה אחוריים העתיקו דבריו וז'ל בס' שנ'ג'
ז'ז הבלתי למלעת מי' דודאי לעניין לזרוק עליו מר' רה' הוי חורי רה'
עליו אבל ודאי פשוט דלא עדיפה מಚצר שנפרצה מצד אחד לר' ר'
לכן צריך למלעת מי' וזה הרוי נפרצה למקום פטור עכ' ד' ועי' בנט'
שהקשה עליו דא'כ כיוון שנפרץ מכל הצדין ייחשב לר' ר' אלא
דחורי רה' הוא מדין ביטול בטל לר' ר' וא'ץ שום מחיצה (והאכן
משמע דס' דרכ' דחורי רה' א'ץ מחיצות דיחשב לר' ר' דלענין זה
אבל זה במקומות שלא שייך נפרץ למקום כגון במקומות פטור אכל
מי' בנפרץ למקום אסור לא) ולפי' ז' ודאי אין היתר במדרוגות למלעת
מדין חורי רה' ר' רק למלעת מי' מדין נפרץ למקום פטור. (ועי' בקט
במדרוגות למלעת מי' הרוי מ'').

אך בש"ס ופוסקים במ' שכ' ובש' ע' סי' שמי' לעניין אסקופה כ'
להדייא דאסקופה לא נידון כחורי רה' ר' רק בפחות מג' בטל לר' ר'

עה ד' מדין תל המתלקט

בואר אם נאמר הדמדרגות ייחסו למחלוקת רכיבית ואם הוא מחלוקת מותר לטלטל מכח מחלוקת זו. איתא בגמ' שבת דף ק' ובכמה מהות בשס' תל המתלקט י' מתוך ד' וזרק ונח ע"ג חיב' (פי' מודרין את החל בשיפועו כשמגייע לד') אמות יש כבר י' טפחים גובה מירקע. ובאמת יש כמה פירושים במירמא זו ע"י מהרלב"ח אבל והוא פשוטו). ויל' רשי' תל המתלקט שהוא מדרון והולך ומתלקט מעט עד שmagbia י' מתוך ד"א הרי הוא אילו זקור נקט מתוך ד' אמות גובהו ואם זרק מריה"ר ונח ע"ג חיב' וזרק נקט מתוך ד' א' ב' מחלוקת ה' הרי הואüş שאර הרה"ר דניאת משמשתי להילוק ע"כ. א' ב' ב' ניד"ד דיחשב המדרגות למחלוקת כתל המתלקט י' מתוך ד' (דרכיגיל בתוך ד"א, חז' אם יש מדרגות רחבות) ולמעלה מי' הי' מותר ע"י ע"ז ע"ז דהא השיעור של י' מתוך ד' הוא משום Dao קשה להילוק למחלוקת זקורפה אבל היכא דניאת להילוק ונעשה לך י' ל' הרי כמו יותר ה' דניאת להילוק והי רה"ר במקומות הילוק רבים ועכ"פ מחלוקת יותר, ובגמ' ופסקים לא מבואר דבר זה (ומה דעתינו בגמ' סולם תורת ע"ז עילו ע"כ שם הפ"י) דיש מחלוקת גמורה בסולם ורק ע"ג שער לכת מחוץ לתכניו ע"י הסולם ממש' י' אמות, מ"מ לא הוי ע"ז א' לתכניו ומערבית אחד עי"ש).

אך מה אפשר להביא ראי' דהו מחלוקת מגמ' עירובין דף כ"ב דשם ← ממשנה המחלוקת בין ר' יודא ורבנן דר' יודא ס"לadam רבים עין (כפסי ביראות או בחלוקת גמורה ובוקען על המחלוקת) לא הוי עין, ורבנן ס"ל דאיין בדוחק בגין כתל המתלקט י' מתוך ד' לא נחא להילוק נס"כ רבים בוקען אי או ג"כ מבטלי מחלוקת, וקאמר הגמ' דפא"ה טלי והי רה"ר לר' יודא ואפי' במלות בית מrown (פי' רשי' זקורפין וזה מעלה קטרנה ומהלכן בה זהה אחר זה ולא שניהם יחד כарамרי' מה כבני מrown וכורי ע"כ, ובפשטות משמע דה' כעין מדרגה קטרנה הבני אפי' או לא מבטלי מחלוקת עי"ש, אבל מזה אין ראי' לנ"ד שמעו דשם לא ה' כל ההר עיין מדרגה רק במקומ אחד ואנו דין הכל המחלוקת נעשה באופן זה), וקאמר הגמ' ח"ש שבלי בית גלגול רשי' רה"ר לשבת וכורי ואיזהו שבלי בית גלגול אמר רבי ינא כל העבר יכול ליטל סאה של חטן וירוץ לפני סדריות, מני אילמא וכורי אלא לאו ר' יודא היא וכורי ע"כ (פי' רשי' שבלי בית גלגול אלה גובה זקורפה היא בא' והקשו החוסס' למה לי אין העבר יכול לזרע

למקום אסור או צריך מחלוקת ג' א' ב' ב' נ"ד דיש מחלוקת ואנו דין מהחלוקת ה' מותר לעמלה מי', אבל המחבר משמע להדריא בסע' ט"ז ס"ל הכי בזוז הבולט דאפי' רק מצד אחד אסור, ע"י באבני גוזר ס' עי"ש.

אך באמת אפ"ל דלא הוי לעמלה מי' דהא זה ממש בעפשות דרכ' שהקרע עולה בגובה נחשב שם לעמלה מי' מן מקום הגובה ול' קרע רה"ר או הכרמלית. ע"י באחרונים, א' כ גם כאן בשאנו דין ה' נחשב לכרכמלית דהו מקום שיש לו ג' מחלוקת, נמצא דעת המתפלני הנקום פטור ונחשב לכרכמלית א' כ עד י' מן קרע המדרגה ייחשב לכרכמלית ולא הוי לעמלה אויר מקום פטור, אך באמת זה דאפי' אם נאמר זה בקרע רה"ר או הכרמלית שבגובה קצת אבל כאן לא דלא נאמר כן וזה גمرا מפרשת בכחול משופע ברף ז' ולמעלה נחשב הכוול למקומות פטור ע"ג דעת י' טפחים נחשב לרה"ר ב' מכתפים ובכאן רבים מכתפים הוי הכרמלית ממש דל' א' כן והטעמ' דלא הוי בקרע רה"ר רק כאoir רה"ר. וראיתי לאחד ממחברי זה שנסתפק בזה בעמර גבוחה י' בורה"ר והביא ראיות מראשוני לצאן ו' (ותכיא מדברי הרא"ש דהו ר' רק אויר רה"ר). ולענ"ד יש ראי' מפה מגمرا זו. ואף דבנד"ד שאני דשם מירוי' דמכתףין והו ר' רק כאoir' אבל כאן דורסין על המדרגות אפ"ל דהו ר' ממש, מ"מ נראה דאם נאמר דחלוקת נדרשת לא הוי מחלוקת, ע"י ליקמן, מ"מ כיון הדמדד הוי כמתלקט י' מתוך ד' א' כ אפי' היא נדרשת ולא אמר' גוד אסיק' נחשב למחלוקת אבל נחשב למקום לעמלה מי' בבחז' יחיד עכ"פ, דזה ב' דלא הוי ר' רק כ' מחלוקת שפרקן מרה"ר ומה שהיחיד דורות שם מחלוקת נדרשת ול' א' גוד אסיק' מ"מ אפ"ל דהו לעמלה מקום שם מרה"ר, ובכיהנכ' שיש רבים מכתףין על המחלוקת י' ל' דעת י' יש לנו רה"ר (אם אין לו ב' מחלוקת מן הצדדין) דהו בכחול משופע דאיתא ב' דכתfibים מכתףין עליו הוי רה"ר (אך זה צ"ע עוד אם הוי רה"ר בא' זה דאיינו דרך הרכבים ושם הפ' מכתפין משתמשין, ולכארה מש' דהו צידי רה"ר) ואפי' נשיש לו ג' מחלוקת ע"י בטוויז ס' שס' ג' סל' אדם לפעמים רבים ונכנסין שם מדורח (ולכארה ה' מאיזה סיבה שה' בטל אצ'ל רה"ר והו צידי רה"ר דהו הכרמלית אפי' בג' מחלוקת, ע"כ לא בורר לנו לעמלה אם עכ"פ בכח' יחיד נחשבו למקום פטור לעמלה מי' (ובאמת נידון זה שיק' גם למ"ש לעמלה אם נחשבו כהור רה"ר) ר' נחשבו לכרכמלית או לרה"ר עד לעמלה ממש הילוק ררכבים וודאי' שיק' לומר חורי רה' במקומות הילוק ררכבים וצ"ע עוד).

אפי' יכול נמי הוי רה"י כיוון שמתלפק י' מtower ד', ותהי זה ל' ויל' שליא יהא ניחא חמשית', שלא יהא עשו בעין מדרגה דלא מהוי נדרשת דבר שמא בפרק כל גות דף פ"ט ולא הוי מחיצה ע"כ. מדברי החוץ' דמחיצה שעשי' בעין מדרגות הוי חסרן רק משום נדרשת (ובזה עי' מה שנכתב لكمן) אבל בעצם הוי מחיצה ע"ג תשミニות' להילך, ולענין' היא ראי' ברורה (ובפשתות ממשם התוס' היכא שככל השביל עשו בעין מדרגות, ועוד אדם מיר' כי שם במקום רק במקום אחד למה ייחסב משום זה למחיצה נדרשת משוט קוצר במחיצה איז מייך' באופן דבל המחיצה כן).

אך מה שצ"ע למשה היא אפי' נאמר דחויה מחיצה דין' נדרשת רכתבו התוספות והוא גمرا ערכוה דף פ"ט דלא הוי מחיצה בחותם סופר סי' ס"ט שכח בדין גשר שרבים עוברים עליו אם למחיצה, וזה ומ"מ זכינו לדין דגשר לנו שהוא רה"י גמור רבים ומובליל ממחיצה אעפ' דניחא חמשית' העשו לכך מעיקרא דפסק' רבנן) ולא תיקשי עלן ממ"ש התוס' שם ד"ה ואיזהו וכתורי ממחיצה נדרשת ע"כ (עי' לעיל) הנה הוא דפ' כל גות סד"א לא יודה דס"לathy רבי יוסף במסקנא היכי יע"ש, והתוס' הכא לא כתוב לא קאי ר' יוסף במסקנא היכי יע"ש, והתוס' הכא לא כתוב תשミニות' פשוט הוא דלא מבטל ממחיצה בשום אופן ע"כ' ←

הרי לך דהחת"ס ס"ל ממחיצה נדרשת הוי מחיצה, אך עי' בדף שדנו לענין גשר וס"ל דלא כהחת"ס ור' יוסף קיימא גם במסקנא בחוז"א שהביא מס' שער צין שרצ"ל ממחיצה נדרשת הוא ד' רבים ובוקען דלידין הוי ממחיצה, והחות"א האריך לבור דלא דבר כל שיכון עם דין דרכם בוקען, דשם בדף פ"ט מיר' בבח' לענין' עירובי חצירות וקארמי' דלא הוי ממחיצה עי"ש (ומשם החות"ס ה' ס"ל דתלוי הא באח), ועי' בנפש חי' שהביא רבי והקשה עליו ומסיק דאיפ' דרכ שאן ממחיצות נדירות או אם נדירות לא הוי ממחיצה (דבאופן זה מיר' שם ר' יוסף) אבל במחיצות נדירות בתל דארמי' גוד אסיק הוי ניכר ולא איכפת לנו בנדרשת, ולפ"ז אפ"ל דהוי המדרגות ממחיצה ד' מדין תל המתלקלט אף דהוי ובביהכנ"ס וכיו"ב יש עוד השאלה דעת רבים ומובליל ממחיצה בזוה ס"ל לרוב הפסוקים ורק"ל רבנן ולא מבטל, ועי' ביה' שהביא כל השיטות בזוה עי"ש.

ואם נאמר דהמדרגות הוי ממחיצה יש לומר לפ"ז מכתבנו לעניין מדרגות י"ל מ策רף למקום ד' א"כ אפי' אם אין במדרגות שום

בגזי כמ"פ שהמדרגות הולכות עד פתח הבית ממש) מ"מ שתי דהוי לעלה מי' נחשbin למקום ד' והוי רה"י (רמן הצדדין נמנ' חל וגם שיש להם "געיטס") ועי' לעיל שהבאנו דיש בס"ל כן את המתלקט אפי' רק מצד אחד נחשב רה"י לעלה על שיפועו, במת' שלמה.

אם המדרגות במאצע העשרה רוחקים אחד מחבירו ג' טפחים כמ"פ שיש' במאצע מדרוגה ורחה) יש לעין בו אם י策רף למשנה ברורה בכיוור הולכה סי' שס"ב כתוב דמסתברא דתל י' מתחן ד' לא איכפת לנו אם יש' באמצע הפסק ג' כיון דהוא חד' אמות, וכותב דיל' דהחתה"ד יחלק בין ג' ליותר מג' (דבס' עיין ממחיצה בית סאותים שלא הוקף לדירה דלא מהני כתוב התה"ד א' ברמ"א דישפוך עד למטה במחיצה וממילא בטלת המחיצה ג' ועשה ממחיצה חדשה, והקשה הגרא' והם"ב מבאו דהא י"ד דשם וודאי לא ניחא חמשית') ועי' כתוב המ"ב בס' שנ"ב י"ד יחלק אדם יש' באמצע ג' איינו מ策רף למחיצה ע"כ, ועי' שני' בבדורי המ"ב לבאן ולכאן ומסיק ונראה דאין מ策רף כשייש ע"כ' ציריך ליותר בויה.

נאמר דהוי ממחיצה איז לעלה מי' וודאי מותר אפי' יש עוד כמה איז-מקום העשרה עד מקום רחוב ד' (אפי' אם נאמר דשתי מדרגות ינות' לד') לא מיביעא מדין חורי רה"י לעלה מי' דהא פתוח לעלה אלא י"ל דאי' רה"י גופה נשבע בכיוון דבמקום י' כבר ממחיצה משמע דיל' גוד אסיק באמצע המחיצה ומשם כבר עליה יחשב רה"י עד לרקי' ומה שמשפע לפנים הוי כבר בחל רה"י, ג' נזוז סי' רצ'א שכח בזון לענין קנה של צורת הפתח דהמחיצה ג' געולה ישר מדין גוד אסיק, ועי' בחוז"א שהבאנו לעיל דכתוב דפני טסה מי' הוי רה"ר ולמעלה מי' הוי מקום פטור כמו במחיצה ששמע דלא ס"ל כמו שכחנו. ומדין רה"י מכח גוד אסיק י"ל בחוז"א דלא שייך גוד אסיק באמצע רק המחיצה נשעת לעלה ושיפוע ולא הוי אויר רה"י, אך מדין חורי רה"י חירוש הוא דבריו, ג' כמ"ש לעלה בכיוון דלא עשו להמשיש רק להילך, ואפ"ל נחית שם לנידון זה רק לנוין אי' נחשב מקום ד' ומיר' בתל י' רק ממחיצה אחד ורוצה לומר דלא הוי לעלה רה"י רק מקום ד' כוחל משופע הוי לעלה מקום פטור אין ראי' לניד' דשם

וותקהה

יש עלייו חקורה מצד הדין מותר עד תחת פי התקורת אמרי' פ' ווד וסתום לצד ד' אך כבר כתוב רם"א בס"י שם"ז ז"ל מיהו אסור מהאסקופה לרהי' וכוכ' דחייש' שמא לא יהי התקורת ארבע ואז האסקופה גבוהה ג' יש לה הדין שלפניה ואפי' אם גבוהה ג' מאתה שוויות שלנו הם כרמלית אמרי' מצא מין את מינו וניעור וכוכ' ע"כ לא יהי' ד' אף דהרי מקום פטור מ"מ אין מקום פטור בכרמלית) נאורה דיש לאסור אפי' בתורת ד' משומן גזירת תקורת.

מה שיש לומר בה התייחס דמקור דברי רם"א הוא בהגתה מרדרבי' ובטרוי' זול לעניינו דיליכא לדקדק השთא בקידורי שאין לנו חוב ד' והמדרך (פי' שאצלו רחוב ד') שמא יבוא לעבור על ד"ת טעם להוציא מעליו לחוץ דשםא התקורת ד' ואסור להוציא שא לחוץ עכ"ל. ווראיון מרביריו אלו בזמניהם כמעט שלא היה קירוי' ד' שכח שאין לנו קירוי' ד', והמדרך וכוכ' ע"כ גוזר אפי' לו ד' דבאמת הוא גוזרה שלא נמצא בש"ס וקשה לנוור א' בשרבור הוא רחוב ד' אפשר דעתנה הדין.

מה שאפ"ל דבר חדש להתייחס דמפרשיש השו"ע מסכירים דברי' שהחוב שאינן התקורת ד' וכוכ' ואמרי' מצא מין את מינו ציל' המ"ב דמסחטמא כיון שאין המשקוף של האסקופה רחוב ד"ט ענותה והאסקופה ג"כ אין רחוב ד' וממילא הוא מ"פ אך כיון מצא מא"מ הו רוי כרמלית ואסור ע"כ וכן בשו"ע הרוב ז"ל שאין העאים ליריך אם יש ברוחב המשקוף ד' שאם אין בו ד' אין תקורת יורד וסתום, והרי יש לאסקופה זו דין כרמלית אם אין עאפע' שאינה רחבה ד' ואין כרמלית פחות מד' הרוי כל ר' הד מלית han ואין מקום פטור בכרמלית עכ"ל, דרוצין להסביר דברי' בתהוב ד' שאינה התקורת ד' והוא מ"מ דלהה לי למצא מא"מ הא אין התקורת ד' הו לי' כרמלית דלמטה הוא ד', ע"כ כתבו דהפי' עליה התקורת אין ד' גם למטה אין ד' (רכן הוא ברגיל שעומדים ע"כ כתוב דאפה' אין מקום פטור בכמלית). וככון דאתנן להסביר וומר דין גוזרין גוזרת תקורת שלמעלה לא יהי' ד' ולמטה יהי' ד' רק גוזרין היכא דאפ"ל במלעלת לא יהי', אך במלעלת בגין', דין לא יהי' ד' למטה וודאי הו מקום פטור דלא שיין בכרא' נ' גוזרין גוזרת תקורת שלמעלה לא יהי', אך במלעלת בגין', דין גוזרין גוזרין גוזרת תקורת שלמעלה לא יהי' ד' והתקורת לא,

הרהי' הוא מבנים מן המחייבות וועמד על הגג עי"ש ולא שייך דין רה"י בכה"ג).

וגם יש לעיין אם המדרגות למלעה מי' ייחשב לרהי' מדין לעושה מחיצה לעצמו לא כ"ש, דאיתא בגמ' דעל ראש הכותל ע"ג בו ד' נחשב לרהי' מדין זה, אך גם לעניינו נאמר דכל השיפוע לעשרה נחשב כבר בראש הכותל (אם לא נחשב בראש הכותל וזה שייך לאחרים וכוכ' דהא במחיצה זקופה לא נחשב למלעה מי' לרהי'). זה כיון שאין הוא בכלל באoir רה"י), ע"י בקרון לדוד שנסתפק היב שיפוע מבנים לחוץ לרה"ר (دلמעללה אצל ראש השיפוע הי' ובבנפניהם הי' חצר), עד היכן נחשב בראש הכותל לעניין לאחרים וכו' בפשט דהכל נחשב בראש הכותל עד הרה"ר, אך יש לחלק דשם ח' הי' מבנים הרה"י, ע"י במפ' מדין לאחרים וכוכ' מקשור עם א' הגם' דכמאן דמל' דמי, עי"ש, ורק היכא שאם נחשבו לתול הי' לרהי', אז הו רהי' אבל לא זולת, אך כאן שהSHIPוע הולך לתול אדם נשענו כתול הו מבחוון עי"ש, ולמעשה לא נ"מ לרידן דיש אחרים דיחסב לרהי' (אך מה שנסתפק שם הקlid' אם אמרי' לאחרי' היכא שאפשר להשתמש מהרה"ר, ע"י בראשונים מחלוקת כו' וחוליא דמשמע להדייא דיש לדס' לדאפה' אמרי' לאחרים וכו', ויש דל"א לאחרים וכוכ' רק כשחנק מרה"ר').

והמדרגות שהם למטה מי' וודאי שלא הו רה"י גמור (ולא לאחרים וכו' למטה מי') אך לשיטת המג'א וודאי מתייחדי רשות המפולשין לרה"ר אפי' למטה מי' הו חורי רה"י (עי' לעיל) י"ז המדרגות ייחסו להורי רה"י כיון דלמעללה יש מקום ד' דחשוב לרהי' באחרונים שהחובו כן לעניין חל המתלקט במלטה מי') ופותחו להורי ע"י לעיל דיש לומר שלא דלא שייך חור רק כשנעשה להמשמש כה' מדרגות דעתשה להילך אפשר דלא הו חורי רה"י, ולכורה מש"י משמע באסקופה דין פתוח לרה"י יש לו דין חור ולכורה אסקופה נעשה רק להילך ואולי נעשה להמשמש וצ"ע למשעה (ובפרט דעתך דדמי' דין דמג'א דשם מירי' בחורין מפולשין לרה"י ממש וכו' אחרונים מדמין דין דמג'א להילך המתלקט במלטה מי').

ב' פיסוי

ואם יש בולט טפח (וע"י במפ' דלאו דווקא טפח) לצד המטה (שמצויין כמ"פ שיש קצת געיטס) מדינה וודאי מותר דהוי כשי' דמתיר אך ע"י בשס"ג סע' כי' ברמ"א ואחרונים דונဟגן לתקן בזואה' (ובצירוף מחיצה המודרגות נראה דודאי יש להתריר ביל' צ').

אף' דאין גוזין אף דיש לפפק דכוונת רמ"א היא לומר דבר
לחוש מ"מ נלע"ד דכן הוא ממשות העניין בפרט בצירוף מה ש
לעיל. (ולענין המדרגות שאינן תחת החקירה עי' לעיל לענין חורה
חassoc להורי רה"י כשפוחה לרה"י).

זה נראה בפשוט הדברים שיש להם כמו פארהוי כמו שרגניל
בהתחים שאחר המדרגות יש בפנים בהכניין מקום מוקף מחיצות מבד
ומשם יש דלתות לכל דירה ודריה, אף דפרקן מצד רביעי י"ל
תקרה יורד וסתום ולא הויכל אסקופה בגזרו, דזה הויכל
(ובפרט בצירוף היתרים דלעיל) ואם בולט קצת גיפורים מב' צדדין
モותר דורי צורת הפתח, עי' מג"א סי' שס"ג ס'ק כ"ח, וכןה עי' ב-
צורת הפתח הלהכה מ"ז.

זה ברור בגזירה שמא יפול ואתי לאחויי (עס"י שנ"ג) לא שיין
במדרונות דכינוי שהמשמש עומד שם עם הכליל לא גוריי ואינו תלוי
וקוצר אלא העקר הוא אם עומד שם עם הכליל, כן ממשמע ברא
ובפרט דיל' הדיום אין לנו רה"ר עי' שר"ע.

לטטל מורה"ר על המדרגות

ולענין לטטל מורה"ר על המדרגות, למעלה מי' ועדאי אסור
מצד מחיצות (גיטיס) ובין מדין תליש לו ג' מחיצות והורי רה"י
ואפי' אם נאמר דורה"ר שלו כרמלית הן וכן נקיי לכוארה כמו
শস্ম'ci עירוב (ובאמת יש בה מחלוקת הפסוקים) והוא מכח
לכרמלית מותר עס"י שמ"ז סע"ג ועי' במ"ב ביאור הלכה שהביא
מכרמלית גמור למקומות מוקף ג' מחיצות והורי רה"י מה"ת ג"כ מותר
מ"מ עי' לעיל דיל' דמיחיצות הרוי ממחיצה, וא"כ הרוי לעללה
גמר, אלא אפי' למטה מי' אף דכלכוארה הרוי מכרמלית לר' מ"מ
דאם חשוב למעלה מי' רה"י עי' מחיצות המדרגות א"כ הרוי למשת
הורי רה"י לשיטת המג"א ודעמי' עי' לעיל דחוירן המפולשין
ולורה"ר למטה מי' ג"כ הוא חורי רה"י וכןה פוחח להרה"י (וכן
במה אתרונים לענין חל המתלקט בלמטה מי') ועי' לעיל מה שכחנו
ע"כ ועדאי יש להחמיר.

ואפי' במדרגה הראשונה דהוא בתוך ג' טפחים לרה"ר דאיתא
ובשוו"ע אסקופה פחותה מג' נידון כראה"ר מדין לבוד, (וראיתא לרב
שכתב כן לענין מדרגות), אבל באמת אינו כן בנ"ד דזה רק כשהאות
הוא ברה"ר ממש מוקפת מג' צדדין מורה"ר דאו כיין דאמרי

קובץ בית תלמוד להוראה

נה

דעד ג' טפחים למעלה מן הקruk נחשב לרה"ר דהוי כארעה
א"כ האסקופה הוא בכלל רה"ר כשאין גובה ג', אבל בשאיינו
צדדין מורה"ר ובפרט אם יש לו כי' מחיצות אז לא שייך לבוד
וآخر שם דזה ברור דלא נאמר בים ובקעה וכדו' דג' טפחים
חassoc לרה"ר דלא לבוד ממש רק או במחיצות או לענין
לቤתא וזה פשוט ובגמ' מירי כשםוקף מג' צדדין וכן פירושו
בן דאסקופה לענין מצא מא"מ וניעור דין מ"פ בכרמלית דזה
עמ' מג' צדדין.

למציאות היוצאה מדברינו להלכה:

תבוגות שיש למעלה מקום רחב דעת' ופרקן מצד הרבייעי
רה"ר ואפי' אין למעלה מקום רחב ד' יש לומר דב' מדרגות
טרפות והוי מקום ד', ואם נאמר כשייטת החת"ס דמיחיצה
שתח' שמה מיחיצה הרוי למעלה מי' רה"י גמור (ובירנו לעיל
טעם חורי רה"י ומקום פטור אין להתריר ומטעם מקום פטור
עליה מי' נשארנו בע"ע), אבל הרבה אתרונים חולקים על
זה'ס ע"כ קשה לומר בויה דבר ברור.

אם יש הפסיק באמצע המדרגות ג' טפחים שמדרגה אחת ארכוכה
טפחים יש להחמיר אפי' לשיטת החת"ס משומם דפסיק את
מיחיצה ולמטה מי' אף דיש מקום לומר דהו חורי רה"י לשיטת
המג"א ודעמי' מ"מ כולי האי ועדאי אין להתריר.

בביחכנ"ס וכדו' אולי יש להחמיר יותר דשם אפשר דאפי' בגין
מיחיצות לא נחשב רה"י מה'ת עי' לעיל.

אם יש גיפורים בולטים לצד הד' אפי' פחה מטבח יש להתריר
ועת דמנג' צריך צוה"פ מ"מ בצירוף מיחיצת המדרגות ועדאי
אחר למעלה מי' ולמטה מי' צ"ע, וכן אם יש תקרה.

אם אין מיחיצות המדרגות עשרה (דמצו' כמ"פ דיש רק מעט
מחרגות אסורה להכנס בכ"ע מן המדרגות והאסקופה להביטה).

אם יש גיפורין בולטים לצד הד' מצד הדין מותר אבל צ"ע
מעשה מצד המנג' לעשות צורת הפתח. — ואם יש תקרה
למעלה יש להתריר כמ"ש למעלה.

אם הוא עשוי באופן שהאסקופה היא בכלל הבית כמו שיש
בחרכבה בתים (ובפרט בתחים חדשים) דהוא נבנה בתוך הבית

קובץ בית תלמוד להוראה

ט

קובץ בית תלמוד להוראה

הוראה כוונתו דפיגי בזה אם המדרון שמשופע למעלה מי' חשוב
לא, ותלי בסברות הניל'. ובאבני נזר ס"י רצ"א אותן... ראיית
הבר רשי זיל משמע דכה"ג חשוב רה"י עי"ש, אך לענ"ד אין
ל"ל דיל' דכוונה רשי' זיל ורך על גבי ההל מלמעלה חשוב רה"י
ענ"פ הדבר זה יש לספק בו אם כבר בכל רה"י וראוי לחוש בו
לענ"ד.

בז מה שראייתי שהכאota שם מדברי הש"ת קרן לדוד זיל לענין
שלים למחיצה ובכיתת הדעה דגם על השיפוע שמשופע והולך
עה מותר לטלטל מתעם לדלארים עשו מהיצה עצמו לא כל
בואר בשבת ק' וכבשו"ע ס"י שם"ה סברא וה לענין היתר טלטל
הכתלים לרה"י, וה"ג כן לענין השיפוע, ולענ"ד יש להעיר בזה
לא נאמר סברא זו.

ה לענ"ד בכוון שמשופע והולך לחוץ לצד הרה"ר על אותו חלק
הואיל שכבר עמד ברה"ר ממש מחוץ לעובי הכותל והחלל של
המדרגות והוא שיאמר בו סברא זו לדלארים עשו מהיצה עצמו
בב' דרך על עובי הכותל ממש הוואיל ועשה אותו רה"י נאמר
בז דלארים עשו וכבר ולא על החלק שמשופע והולך, והוא כבר
זה חן עניינ' שיפה דנת בשוםiscal ובסביר' ישורה וכלל חילichen
וזו חיקתת ובכל מכמי הפסוקים התבוננה להמצאות על פוקוק' ופוקוק'
וישם לבני גם אני ויראיך יראוינו וישמו.

ובדבר מה שdone על אותו המדרגות שמשופעות והולכות
מעשרה אם הן נחשות מכל הרה"י או הן נחשות כהאריך שמחות
לדעתי החת"ס ורבנש ח' דס"ל דכה"ג שפיר הרוי מהיצות והווע
התוס' בר"פ כל הגגות דס"ל דהבליטה שחוץ לגגות חשוב כרמלין
מן פנים שפיר הרוי רה"י, עי"י בפוסקים ס"י שם"ה ע"ג דיליכא פ'
nicrout, ע"כ צ"ל לדידייה מה שנמצא בחול רה"י א"כ לבוא מטע
אסיק אלא זה חל רה"י גודר אסיק לא בעין אלא כדי שישחשב
שלא היא הרה"י פרוץ למקום האסור, לדידייה בודאי כה"ג הוי
רה"י הוואיל והווע כבר בטורן חל רה"י, כי קמבעיא לנ אליכא
הפסוקים דגם על הגג המכובן נגד חול הרה"י אין להתייר אלא
גודר אסיק עי"ש בפוסקים איכה"ג שמשופע והולך אמרין בכלוח' ז'
גודר אסיק או לא אמרין כיון שהוא משופע וליכא היכר, והז
בחכמה שלמה מס' שבת ק' שכחוב זיל פ' ממקום שיגיע שיפעו ל
שם ולהלאה אם יש ד' על ד' הוי רה"י, אבל מלשון הרמב"ם ב
כפושתו שטל גורפו נעשה רה"י עכ"ל.

ומשם יש דלה לכל אחד לדרכו ופוץ מצד הד' יש לסת
הוי בגדוד אסקופה ולא מצינו בזה גורת תקווה ואמרי' פ' יורד
וסתום וודאי מותר.

ולטלו מרה"ר עליו אם יש מדוגות' ז' וודאי אסור
למעלה מי' דיל' דחווי רה"י גמור ולמטה מי' יש מקום
דמוהר במקומו שסומכין אערוב וס"ל דריה"ר דידן כרמיה'
והוי כמכרמיה לכרכמלית מ"מ יש להחמיר דאלו רה"י
הוי רה"ר ובפרט במקום שיש ג' ב' מדוגות' למעליה
אפ"ל דגם למטה מי' הוי חורי רה"י (לשיתת המג"א) ע
ע"כ יש להחמיר.

* * *

הערה מהגאון הנשיא שליט'א

ראיית דבריך האמורים ביישור בדבר המצוי ושכיח לרוב טו
הבית מדרגות שעולין בו להבטים ולפעמים בניין חל לפני הבית וענין
במדרונות והוא לפעמים פרוץ במלוואו לבן המדרגות מה דין הינה
והתל הזה שלפני הבתים אם נידון כריה", הנה אהובי חתני מה מאין
דברים חן עניינ' שיפה דנת בשוםiscal ובסביר' ישורה וכלל חילichen
וזו חיקתת ובכל מכמי הפסוקים התבוננה להמצאות על פוקוק' ופוקוק'
וישם לבני גם אני ויראיך יראוינו וישמו.

ובדבר מה שdone על אותו המדרגות שמשופעות והולכות
מעשרה אם הן נחשות מכל הרה"י או הן נחשות כהאריך שמחות
לדעתי החת"ס ורבנש ח' דס"ל דכה"ג שפיר הרוי מהיצות והווע
התוס' בר"פ כל הגגות דס"ל דהבליטה שחוץ לגגות חשוב כרמלין
מן פנים שפיר הרוי רה"י, עי"י בפוסקים ס"י שם"ה ע"ג דיליכא פ'
nicrout, ע"כ צ"ל לדידייה מה שנמצא בחול רה"י א"כ לבוא מטע
אסיק אלא זה חל רה"י גודר אסיק לא בעין אלא כדי שישחשב
שלא היא הרה"י פרוץ למקום האסור, לדידייה בודאי כה"ג הוי
רה"י הוואיל והווע כבר בטורן חל רה"י, כי קמבעיא לנ אליכא
הפסוקים דגם על הגג המכובן נגד חול הרה"י אין להתייר אלא
גודר אסיק עי"ש בפוסקים איכה"ג שמשופע והולך אמרין בכלוח' ז'
גודר אסיק או לא אמרין כיון שהוא משופע וליכא היכר, והז
בחכמה שלמה מס' שבת ק' שכחוב זיל פ' ממקום שיגיע שיפעו ל
שם ולהלאה אם יש ד' על ד' הוי רה"י, אבל מלשון הרמב"ם ב
כפושתו שטל גורפו נעשה רה"י עכ"ל.